НАРОДНА АРМІЯ
24 березня, 2016
#11 {5440}

#Free Savchenko

УКРАЇНА НІКОЛИ НЕ ВИЗНАЄ СУДИЛИЩА НАД НАДІЄЮ САВЧЕНКО

стор. 3

Генерали та офіцери під час зустрічі з виробниками ОВТ ознайомилися з модернізованими зразками великокаліберних кулеметів, снайперських гвинтівок та автоматів

ВІЙСЬКО ЧЕКАЄ ВІД ЗБРОЯРІВ ЕФЕКТИВНИХ НОВИНОК

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач ЗС України генерал армії України Віктор Муженко та бойові комбати зустрілися з українськими зброярами

У межах тижневого циклу науково-практичних конференцій, які проводилися на арсеналах, військових полігонах, навчальних центрах та державних підприємствах оборонно-промислового комплексу України, командири батальйонів (дивізіонів) Збройних Сил України розглядали шляхи вдосконалення та модернізації зразків озброєння, військової техніки та боєприпасів. Також командири обмінялися досвідом щодо впровадження нових способів тактики застосування зброї і тактичних дій підрозділів з урахуванням досвіду АТО в умовах позиційної оборони, повідомляє прес-служба Генерального штабу ЗС України.

Ці науково-практичні конференції — пряма комунікація командирів підрозділів з конструкторами і виробниками озброєння та військової техніки для пошуку варіантів та шляхів підвищення ефективності вітчизняної зброї.

Генерали та офіцери ознайомилися, зокрема, з модернізованими зразками великокаліберних кулеметів, снайперських гвинтівок та автоматів, новітніх боєприпасів, наземним радіолокатором ближньої дії та модернізованими зразками автомобільної та спеціалізованої техніки.

Значну увагу приділили й питанням мінної безпеки.

Серед інших детально розглядалися методика, організація та порядок проведення контрснайперської боротьби.

«ЗА ДВА РОКИ МИ ДОСЯГЛИ СПРАВЖНЬОГО ПРОРИВУ В РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ВІЙСЬКОВОГО ЗВ'ЯЗКУ»

Багатьом країнам, щоб пройти такий шлях, знадобилось 5–10 років

стор. 6

«КУМУЛЯТИВНИЙ ПОСТРІЛ ПРОБИВ БРОНЮ БТР. ПАМ'ЯТАЮ, ЯК З РУКАВА КУРТКИ ВИПАЛА МОЯ РУКА»

24-річний важкопоранений розвідник сержант Вадим Довгорук пролежав чотири доби на околиці Дебальцевого. Незважаючи на сильні морози та значну втрату крові, український боєць вижив

стор. 8

«МИ ЗРОБИЛИ ВЕЛИКУ ПОМИЛКУ, ЛІКВІДУВАВШИ КАДРОВУ СЛУЖБУ ОФІЦЕРІВ»

За словами директора Департаменту соціальної та гуманітарної політики МО України полковника Валентина Федічева, вирішити кадрові питання і створити зовсім інше обличчя війська ми зможемо, забезпечивши реалізацію оновленої системи соціальних гарантій

стор. 7

«КРИМ НАШ» — ДОРОГА ІМПЕРСЬКА АМБІЦІЯ

Два роки тому Росія підступно і цинічно захопила Крим. Від самого початку анексія українського півострова була авантюрою — і політичною, і правовою

стор. 11

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

З метою оперативного розв'язання нагальних проблем соціального захисту учасників антитерористичної операції, військовослужбовців Збройних Сил України та членів їхніх сімей 31 березня 2016 року в Центральному друкованому органі Міністерства оборони України «Народна армія» відбудеться «гаряча» телефонна лінія за участю керівництва Департаменту соціальної та гуманітарної політики МО України.

Чекаємо ваших дзвінків 31 березня з 16:00 до 17:30 за телефонами: (044) 489–50–06, (098) 639–88–58.

Читачі, які з певних причин не матимуть можливості зателефонувати до редакції, можуть завчасно надіслати свої запитання електронною поштою: n_army@army.kiev.ua

БІЛЬШЕ КОНТРАКТНИКІВ — МЕНШЕ МОБІЛІЗОВАНИХ

Завдання Президента України: левова частина комплектації армії має відбуватися через контрактну складову

Петро Порошенко під час зустрічі з командирами середньої військової ланки управління Збройних Сил України наголосив, що кампанія комплектування армії контрактниками дає позитивні результати.

«Щойно перевірив останні цифри укладання контрактів, які відбулися з початку поточного року. Вони дають нам усі підстави для оптимізму», — повідомив Президент. У тренувальних і навчальних центрах уже проходять підготовку 13 тис. військовослужбовців, які уклали контракт цього року. Це дає можливість значно скоротити плани по мобілізації.

«Ми проаналізуємо і суттєво скоротимо плани по мобілізації. Ще раз наголошую — моє завдання, аби левова частина комплектації відбувалася через контрактну складову, тому темп укладання контрактів наказую не збавляти, а лише нарощувати», — наголосив Петро Порошенко.

УСІ ЕТАПИ ПРОЦЕСУ КОМПЛЕКТУВАННЯ АРМІЇ — ВІД ВІЙСЬККОМАТУ ДО КОНКРЕТНОГО ПІДРОЗДІЛУ — МАЮТЬ БУТИ ПІД ОСОБИСТИМ КОНТРОЛЕМ КОМАНДИРІВ

Президент повідомив, що має намір уже найближчими днями підписати Указ про демобілізацію військовослужбовців, які були мобілізовані до лав Збройних Сил України в особливий період під час четвертої хвилі.

Також Петро Порошенко зазначив, що всі етапи процесу комплектування армії — від військкомату до конкретного підрозділу — мають бути під особистим контролем командирів, «щоб у гонитві за кількісними показниками не повторювали минулих помилок», повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко також зазначив, що грошове забезпечення військовослужбовців уже істотно збільшене. «Наступного року, я впевнений, відбудеться подальше його зростання, щоб підвищити не лише моральну, але й матеріальну привабливість військової служби», — сказав Петро Порошенко.

За словами глави держави, за останні два роки українські військові набули унікальний досвід, «на якому буде триматися вся наша оборона протягом найближчих десятиліть».

«Цей досвід вчить, що в умовах гібридної війни перевага — за високоманевреними, автономними, добре підготовленими та добре оснащеними бойовими тактичними підрозділами і тактичними групами», — зазначив Президент.

«На сьогоднішній день ми маємо світову коаліцію солідарності з Україною. Агресор платить свою високу ціну за брутальне порушення міжнародного права, за агресію проти України, за анексію Криму. Але ключовим фактором, який забезпечує оборону держави, залишаються Збройні Сили України», — наголосив Петро Порошенко.

Глава держави зазначив, що від знань та вмінь, моральної стійкості та вольових якостей саме командирів батальйонів безпосередньо залежить успіх у виконанні завдань, згуртованість підлеглих військовослужбовців та злагодженість підрозділів, збереження життя та здоров'я особового складу.

«За два роки агресії Росії проти України вдалося відродити українське військо, відновити бойові спроможності та стримати натиск ворога — добре підготовленого, оснащеного сучасною технікою та зброєю, доведеного російською пропагандою до психологічного стану зомбі», — сказав глава держави.

ДНЯМИ ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИШЕ УКАЗ ПРО ДЕМОБІЛІЗАЦІЮ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ЯКІ БУЛИ МОБІЛІЗОВАНІ ДО ЛАВ ЗС УКРАЇНИ ПІД ЧАС ЧЕТВЕРТОЇ ХВИЛІ

Президент зауважив, що нова якість Збройних Сил України стала можливою завдяки «загальнонаціональній солідарності українців, мужності й патріотизму українських солдатів і офіцерів, добровольців і волонтерів».

«У запеклій збройній боротьбі нам вдалося локалізувати військовий конфлікт у межах окремих районів Донбасу, звільнивши 2/3 території окупованих Донецької і Луганської областей. Це — ваша заслуга. Мирне життя, яке ви бачите тут, у Києві, стало можливим завдяки вам і тільки вам — героїчним бійцям славних Збройних Сил України», — звернувся до присутніх Президент.

Глава держави також наголосив на кардинальних змінах, які відбулися в оборонно-промисловому комплексі. Він зазначив, що якщо 2014 року основні зусилля були спрямовані на забезпечення Збройних Сил України відновленим та відремонтованим озброєнням та військовою технікою, то починаючи з минулого року, оборонно-промисловий комплекс перейшов до виробництва нових, сучасніших зразків.

Петро Порошенко наголосив, що спроможність вітчизняного ОПК підвищено шляхом міжнародної кооперації з країнами-членами НАТО. Наприклад, налагоджено роботу зі спільного виробництва з іноземними партнерами бронетехніки — БТР-3 та БТР-4, броньованих машин «Дозор».

МІНІСТР ОБОРОНИ ВІДМІНИВ 138 НАКАЗІВ ПОПЕРЕДНІХ РОКІВ, ЯКІ ГАЛЬМУЮТЬ РЕФОРМИ Й ДУБЛЮЮТЬ ФУНКЦІЇ МІНОБОРОНИ ТА ГЕНШТАБУ

З метою забезпечення високої бойової готовності Збройних Сил України, їхньої відповідності сучасним завданням військ, сприяння вдосконаленню організаційно-штатної структури органів управління, врахування об'єктивної можливості виконання вимог, які в них викладаються, з якнайменшими витратами матеріальних, фінансових та інших ресурсів, приведення наказів Міністерства оборони України до вимог чинного законодавства та належного функціонування оборонного відомства та Збройних Сил України Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак підписав наказ «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів Міністерства оборони України».

Керівникам структурних підрозділів Міністерства оборони України, Генерального штабу ЗС України та органів військового управління ЗС України наказано забезпечити розробку проектів наказів, необхідних для належного функціонування Збройних Сил України, повідомляє прес-служба МО України.

ВЕСЬ ОСОБОВИЙ СКЛАД АПАРАТУ МІНОБОРОНИ ПРОЙДЕ ПЕРЕАТЕСТАЦІЮ

У межах реформування чисельність особового складу міністерства оптимізують на 200 осіб

Таке рішення прийняв Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак. Окрім цього, буде переформатовано функціональні обов'язки та усунуто дублюючі функції виконавців, а також значно збільшений рівень відповідальності керівників за прийняті рішення. Все це дозволить прискорити процес прийняття управлінських рішень та посилить ефективність роботи.

Керівник оборонного відомства наголошує, що реформи в Міністерстві оборони України продовжуються.

Увесь керівний склад підрозділів пройде випробування поліграфом.

Механізм проведення переатестації буде оприлюднений під час засідання Ради реформ Міністерства оборони України наступного тижня, повідомляє прес-служба МО України.

Для висвітлення заходу будуть запрошені представники мас-медіа.

У 2016 РОЦІ НА РОЗВИТОК ОВТ ПЕРЕДБАЧЕНО МАЙЖЕ 7 МІЛЬЯРДІВ ГРИВЕНЬ

Це в 4 рази перевищує обсяг фінансування 2014 року на заходи з розвитку озброєння та військової техніки та майже у 8 разів — обсяг фінансування 2013 року.

З початку року для Збройних Сил було придбано: 33 од. автомобільної техніки, 30 од. засобів розвідки, 20 од. засобів радіоелектронної боротьби, 7 од. бронетехніки, 28 тис. боєприпасів, повідомляє прес-служба МО України.

* * *

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов взяв участь у випробуваннях ракети українського виробництва. За результатами пуску ракета виконала планове завдання і влучила точно в ціль. На відміну від російського аналога ракета українського виробництва керована, що дозволяє значно підвищити ефективність її застосування. Про це повідомляє офіційний сайт РНБОУ.

За словами Олександра Турчинова, відновлення ракетного щита є одним із пріоритетних завдань для оборони і безпеки нашої країни. Наші вчені та конструктори гідно виконали завдання з виробництва українських ракет без жодної комплектуючої російського виробництва. Він також додав, що це не єдина ракетна програма, над якою працюють українські вчені та ДК «Укроборонпром».

З ПОЧАТКУ РОКУ КІЛЬКІСТЬ ОХОЧИХ ВСТУПИТИ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ ЗА КОНТРАКТОМ СТАНОВИТЬ ПОНАД 13,5 ТИСЯЧІ ОСІБ

Сьогодні деякі потенційні кандидати в контрактники висловлюють побоювання, що у разі укладення контракту на проходження військової служби у Збройних Силах України на термін 6 місяців вони продовжуватимуть службу понад вказаний у контракті строк. Про те, що це не відповідає дійсності, повідомив помічник Міністра оборони України з питань зв'язків з громадськістю підполковник Олексій Чорнобай.

Слід наголосити, що пряма норма Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» гарантує звільнення у запас військовослужбовців, які уклали шестимісячний контракт, навіть за умов особливого періоду.

УКРАЇНА НІКОЛИ НЕ ВИЗНАЄ СУДИЛИЩА НАД НАДІЄЮ САВЧЕНКО

Донецький суд Ростовської області РФ засудив українську льотчицю, депутата ПАРЄ, народного депутата України Надію Савченко до 22 років ув'язнення в колонії загального режиму і штрафу в 30 тисяч російських рублів.

«Це було ганебне судилище, яке країна-агресор влаштувала проти українського Офіцера з великої літери, яка, як і належить, боронила свою землю від ворожих зазіхань», — зазначив у своєму зверненні Президент України Петро Порошенко.

«Україна ніколи не визнає ані цього судилища, ані їхнього так званого вироку, який своєю абсурдністю і жорстокістю свідчить про повернення російської юстиції в часи Сталіна-Вишинського.

Проти всіх, хто причетний до переслідування Надії Савченко, Олега Сєнцова та інших громадян України, українських патріотів-заручників, які незаконно піддаються тортурам на російській території, мають бути запроваджені персональні санкції — як українські, так і міжнародні.

У боротьбі за звільнення Надії нас підтримує увесь світ. І від сьогодні ця боротьба вступає у вирішальну стадію», — сказав Президент.

«Під час зустрічей на найвищому рівні у нормандському форматі я неодноразово піднімав питання звільнення Надії та інших українських заручників і був підтриманий іншими учасниками формату. Президент Путін тоді заявляв, що після так званого судового рішення поверне Надію Савченко Україні.

Настав момент виконати цю обіцянку.

Я в свою чергу готовий передати Росії двох російських військовослужбовців, затриманих на нашій території за їхню участь у збройній агресії проти України. Судовий розгляд їхніх справ знаходиться на фінальній стадії. Одразу після їхнього завершення я готовий шляхом відповідних процедур забезпечити їхній виїзд до РФ.

Такий підхід відповідає пункту шість Мінських домовленостей — про обмін всіх на всіх. І це має бути зроблено негайно.

Сьогодні вся Україна поруч з Надією, її мамою Марією Іванівною та сестрою Вірою», — наголосив Петро Порошенко.

ІНОЗЕМНІ ЗМІ: СУД НАД УКРАЇНКОЮ — ПОВЕРНЕННЯ В ЕПОХУ СТАЛІНА

Британське видання Financial Times назвало суд над українською льотчицею Надією Савченко «пародією на правосуддя», а висунуті проти неї російською стороною звинувачення — «сфабрикованими».

«Савченко ніколи б не мала постати в Росії перед судом, який не має юрисдикції в цій справі», — пише газета.

Більше того, вона б вважалася військовополоненою, якби Москва визнала факт ведення війни з Україною, та була б під захистом Женевської конвенції, додає видання.

На думку редакторського колективу газети, «одним із найбільш неприємних елементів гібридної війни президента Росії Володимира Путіна проти України» є практика Москви з викрадання людей з сусідньої держави та тримання їх у заручниках.

«Справа Савченко — найбільш цинічна», — пише Financial Times.

Газета зазначає, що «російська пропагандистська машина» використала справу льотчиці, аби демонізувати українців, які воюють у складі Збройних Сил України на Донбасі, зобразивши її «вбивчою машиною у спідниці». Проте в Україні вона стала справжнім героєм, додає видання.

На думку Financial Times, настав час російському президенту наслідувати приклад з військовою операцією в Сирії — «зробити те саме з усім невизнаним військовим контингентом його країни на Сході України» та покласти край конфлікту, найбільш яскравим символом якого стала Савченко.

А ось кореспонденти американської Washington Post пишуть, що суд над Надією Савченко відновив спогади про показові судові процеси епохи Сталіна.

Мало хто сподівається на виправдання української льотчиці, яку «широко демонізували в російських медіа», зазначають автори.

Напередодні російські ЗМІ передчасно назвали Савченко винною, щойно суддя почав «монотонно зачитувати докази в судовій справі».

При цьому зазначається, що теоретично Савченко можуть обміняти на двох російських спецпризначенців, затриманих в Україні, яких звинувачують в участі у бойових діях на Сході на боці сепаратистів. Про готовність до такого обміну заявив Президент України Петро Порошенко. Але чи відбудеться він? Відповідь за Володимиром Путіним.

УКРАЇНА ІНІЦІЮЄ ДЕБАТИ У СПРАВІ САВЧЕНКО НА КВІТНЕВІЙ СЕСІЇ ПАРЄ

Парламентська асамблея Ради Європи наполягає на звільненні Надії Савченко з огляду на імунітет члена ПАРЄ та Мінські домовленості, на які має зважати російське правосуддя. Про це йдеться у заяві президента організації Педро Аграмонта на сайті ПАРЄ.

«Вкотре закликаю до негайного її звільнення відповідно до положень Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи та зобов'язань Росії за Мінськими домовленостями», — зазначив Аграмонт.

«Звертаючись до ситуації з нашою колегою Надією Савченко, вона є головним пріоритетом для мене. Загалом захист прав парламентаріїв, захист свободи, їхньої свободи пересування та свободи слова — це один з основних напрямків мого мандата», — відзначив голова ПАРЄ.

Окрім цього, стало відомо, що Україна ініціює дебати у справі Савченко на квітневій сесії ПАРЄ. Про це повідомив голова української делегації у Парламентській асамблеї Ради Європи Володимир Ар'єв. «Щойно ініціював термінові дебати по справі Савченко на квітневій сесії ПАРЄ. Сподіваюсь, Бюро Асамблеї їх затвердить», — написав він на своїй сторінці у Twitter.

ВЕСЬ СВІТ З НАДІЄЮ

Світова спільнота відреагувала на ганебне судилище над українкою. Так іноземні дипломати й політики вже засудили вирок Савченко. Зокрема, прес-аташе представництва ЄС в Україні Давид Стулик заявив, що українку мають негайно звільнити. До цього закликає Російську Федерацію і представник ОБСЄ Майкл Джордж Лінк. Також у державному департаменті США вважають, що вирок Савченко — це нехтування принципами правосуддя.

Під час телефонної розмови Президент України Петро Порошенко та віце-президент Сполучених Штатів Америки Джозеф Байден рішуче засудили оголошення Донецьким судом Російської Федерації так званого вироку в справі української бранки. При цьому було скоординовано позиції з метою якнайскорішого повернення Надії Савченко в Україну. Зокрема віце-президент США запевнив, що відповідні сигнали щодо негайного звільнення українки будуть донесені до російської сторони під час найближчого візиту до Москви Держсекретаря США Джона Керрі.

Петро Порошенко звернув увагу на розроблений Україною «Список Савченко», до якого включені особи, що фабрикували справу проти неї.

Джозеф Байден також зазначив, що перша леді США Мішель Обама була зворушена зверненням до неї дружини Президента України Марини Порошенко з проханням долучитися до кампанії зі звільнення Надії Савченко.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ ЗАКЛИКАЄ РОСІЮ НЕГАЙНО ЗВІЛЬНИТИ УКРАЇНСЬКУ БРАНКУ

Російська Федерація повинна виконувати Мінські угоди і негайно звільнити незаконно засуджену українську льотчицю Надію Савченко. Про це йдеться в заяві Міністра закордонних справ Великобританії Філіпа Хеммонда.

«Обвинувальний вердикт і вирок до 22 років позбавлення волі, оголошені російським судом у справі проти Надії Савченко, є глибоко помилковими. Пані Савченко була захоплена і взята в полон на Сході України підтримуваними Росією сепаратистами і незаконно вивезена через кордон у Росію в червні 2014 року. Її тривале утримання Росією під арештом є явним порушенням міжнародного права, і у зв'язку з цим уряд Великобританії неодноразово закликав її звільнити», — наголосив Хеммонд.

ПРЕЗИДЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ РАДИ ДОНАЛЬД ТУСК:

«СПРАВУ ПРОТИ УКРАЇНКИ СФАБРИКОВАНО»

Європейський Союз підтримує звернення до Росії у справі негайного звільнення української льотчиці Надії Савченко, яка незаконно ув'язнена в Росії.

Про це заявив президент Європейської Ради Дональд Туск, виступаючи на прес-конференції за підсумками нещодавнього саміту лідерів країн ЄС, повідомляє «Укрінформ». Зокрема він зауважив, що на зустрічі було обговорено сфабриковану справу українки, яку незаконно утримують в Росії.

«Мене попросили висловити позицію ЄС, яка закликає до негайного звільнення Надії Савченко разом з Олегом Сєнцовим і всіма іншими українськими громадянами, яких незаконно утримують в ув'язненні», — зазначив президент Ради Євросоюзу Дональд Туск.

ГЕНСЕКРЕТАР ООН ПІДТРИМУЄ УКРАЇНУ

Пан Гі Мун порушуватиме питання про незаконність вироку на зустрічах з російськими високопосадовцями.

Постійний представник України в ООН Володимир Єльченко зустрівся з Генеральним секретарем ООН Пан Гі Муном. Темою розмови став незаконний вирок російського суду українці Надії Савченко, повідомляє українське представництво.

Пан Гі Мун запевнив, що Україна може розраховувати на його підтримку. Він підтвердив стурбованість ситуацією, яка склалася з українкою.

Уточнюється, що Генеральний секретар ООН порушуватиме питання про Савченко на зустрічах з представниками російської влади.

Щоб ворог не підійшов на прямий постріл, ведеться активне спостереження за місцевістю

Командир взводного опорного пункту з позивним «Морячок» демонструє воронку від 122-мм снаряда випущеного противником з самохідної артилерійської установки

«ПОРЯД З НАШИМ БЛОКПОСТОМ ПОЛЕ «ЗОРАНЕ» СНАРЯДАМИ»

Останнім часом у смузі оборони 57-ї бригади в районі Зайцевого фіксуються десятки обстрілів із самохідних установок та мінометів. Зростання інтенсивності боїв наші воїни пов'язують з появою в цьому районі російських військовиків…

Офіцер з позивним «Кобра» показує на перекинуту та посічену осколками столітрову бочку із землею, а потім показує в бік:

— Позавчора вона стояла он там, за п'ятдесят метрів, де в нас був один із спостережних секретів «Єнот». Зараз на його місці вирва завглибшки по груди — було пряме влучання 122-міліметрового снаряда. Скажіть колезі, що тут треба пересуватись дуже швидко, ділянка прострілюється бойовиками. Вони із низин по чагарникам до нас підходять на прямий постріл, та й снайпери на їхніх позиціях досвідчені.

«Кобра» веде нас стежкою до позиції, де встановлений кулемет «Максим». Просто біля тильного входу в кулеметне гніздо і попереду нього виблискують жирним чорноземом три величезні вирви від вибухів артилерійських снарядів. Трохи далі бачимо ще з десяток.

— Слава богу, — продовжує розповідь офіцер, — людей з початком обстрілу я вчасно вивів в укриття… Бачите поле з люцерною? Його можна не орати, все й так перекопане снарядами. Це так мене сепари позавчора з днем народження привітали, було 20 «прильотів» великих калібрів. Б'ють вони по нас із закритих позицій, з-за кар'єру. За два останні дні безпосередньо на блок прилетіли 44 міни та снаряди…

«Нульовий» блок «Кобри» розташований на одній з ділянок лінії зіткнення у районі Зайцевого, який обороняє один з підрозділів 57-ї окремої мотопіхотної бригади. Нас супроводжує заступник командира підрозділу по роботі з особовим складом майор Олег Бажан. Днями їхні позиції були піддані потужному артилерійському обстрілу. Тільки за добу на опорні пункти прилетіло більше двох сотень великокаліберних мін та снарядів. Нашу групу зацікавило, з чим пов'язане таке загострення ситуації. Самі щоденні обстріли під Зайцевим не новина, однак масованих не було вже з місяць.

Переїжджаємо побитими балками на наступний блок, названий за позивним його командира — «Морячок». По виходу з «уазика» чуємо десь по сусідству активну перестрілку з автоматичної стрілецької зброї.

— Це також у нас, — пояснює Олег Миколайович, — на блоці «Хуліган». Їм найбільше дістається, причому — щодня. До них завітаємо згодом. А тут, я думаю, також особливо коментувати нічого не потрібно.

Офіцер проводить нас місцевістю. Територія схожа на місячний пейзаж: всюди вирви, покришений бетон і потрощені колоди, розсипи осколків і уламки захисних споруд.

— Уявіть, що тут було б, якби опорний пункт був обладнаний абияк, — підкреслює заступник командира. — Маємо запасні та фальшиві позиції, надійні укриття. Тому в нас без втрат, лише одного бійця контузило. Отримали інформацію про недавню ротацію підрозділів сепаратистів на кадрових російських вояків.

РОЗВІДКА БРИГАДИ ФІКСУЄ РОБОТУ МОБІЛЬНИХ ГРУП ВОРОГА, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ МІНОМЕТИ, ЗЕНІТНІ УСТАНОВКИ ТА КУЛЕМЕТИ ВЕЛИКОГО КАЛІБРУ, ВСТАНОВЛЕНІ НА ВАНТАЖІВКИ

За словами Олега Миколайовича, до цього підрозділ щодень обстрілювали з настанням темряви, міномети й самохідки працювали обмежено. Але зараз характер бойових дій різко змінився. Останніми днями в смузі оборони бригади в цьому районі фіксуються десятки обстрілів із самохідних установок та мінометів. Причому стаються вони і в світлий час доби. Розвідка бригади також фіксує роботу мобільних груп ворога, які застосовують міномети, зенітні установки та кулемети великого калібру, встановлені на вантажівки. Водночас надходить інформація про накопичення противником у зоні відповідальності бригади систем залпового вогню та самохідної артилерії.

Командир опорного пункту старший сержант з позивним «Морячок» розповідає, що під час найпотужнішого обстрілу деякі його хлопці вже подумки з життям прощалися. Коли він показує нам наслідки влучань 122-міліметрових снарядів, на сусідньому ВОПі знову починається перестрілка. Майор Бажан радить туди не їхати…

Добираємося на блок маршрутом, який хлопці називають «дорогою життя». Незабаром починаємо розуміти, чому його так називають. Тільки-но ми опиняємось у траншеї, за нами падає та вибухає міна. А точніше, перша з серії, пристрілювальна. Зі старшим зміни на посту лейтенантом з позивним «Кіл» швиденько забігаємо у бліндаж, перечікуємо мінометний залп з семи пострілів. Міни лягають поряд, бліндаж вібрує.

— Не нудно у вас, — закидаю командиру, — а ще веселіше буває?

— Не сумнівайтесь. Щоправда, зараз я маю наказ без дозволу зверху не відкривати вогню навіть при безпосередній атаці на нас. Думаю, воювати будуть сусіди, які вчора вибили з позицій за кілька сотень метрів перед нами два укріплені секрети «сепарів». Однак і нам дістанеться. Скоро стемніє, буде «дискотека».

Боєць з позивним «Козак» на денному чергуванні

Лейтенант як у воду дивився. Починає сутеніти, і над нашими головами пролітають перші кулеметні черги. Ще двічі за командою «Повітря!» ховаємось від мінометного вогню. У прилади спостереження добре видно, звідки по нас б'ють зі стрілецької зброї. Хлопців помітно трясе від бажання відповісти ворогу, цілі в них пристріляні. Вони з надією подивляються на «Кіла», але той заперечливо хитає головою — нема наказу.

З настанням темряви починається, як це називають бійці, «дискотека». На позиціях сусідніх блоків земля спухає мінометними та артилерійськими вибухами. Згодом спостерігаємо часті серії розривів від пострілів з автоматичних гранатометів. Їх змінюють черги з зеніток та великокаліберних кулеметів трасуючими кулями. Наші поки що не відповідають, а «Хуліган» напружено працює: засікає ворожі цілі й передає їх координати у штаб.

Нарешті сусіди отримують дозвіл на вогонь у відповідь, зав'язується потужна дуель. Бій іде на дистанції візуального контакту. Зі сторони сепаратистів найактивніше працює один з їхніх блоків, над яким ми засвітла бачили російський триколор і прапор «ДНР». Сепаратисти з невідомих причин застосовують трасуючі боєприпаси, їхні точки ведення вогню — як на долоні.

Наші хлопці відповідають вогнем зі станкових протитанкових гранатометів. Після кількох прямих влучень блок з триколором припиняє вогонь, на що «Хуліган» реагує радісними вигуками. Але по наших і далі б'ють міномети та артилерійські установки. Бій триває більше чотирьох годин і вщухає о десятій вечора.

У Зайцеве ми повертаємося з командиром ротного опорного пункту лейтенантом з позивним «Чехов», який воює вже рік. Запитуємо його думку стосовно причин різкої ескалації на цій ділянці.

— А тут не треба бути аналітиком. На тій стороні провели ротацію, і вже тиждень нам протистоять підрозділи зі значно вищим рівнем військової підготовки. Це добре помітно у веденні ними тактичних дій, у роботі артилерії. Ми переконані, що проти нас воюють росіяни, з ними вже неодноразово стикалися…

Віктор ШЕВЧЕНКО, Роман ВУС

«УСВІДОМЛЕНІ» ПАРАДОКСИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ,

або Чому активізуються російсько-терористичні війська на Донбасі

Останні події в зоні АТО, пов'язані з ескалацією обстрілів та провокацій з боку бойовиків, переконливо свідчать, що російська влада та її місцеві колаборанти поки не збираються зупинятися

Обсяг збитків фінансового сектору Російської Федерації внаслідок санкцій, які застосувало світове співтовариство проти Росії за анексію Криму та підтримку збройного конфлікту на Донбасі, протягом двох років досяг $ 250 млрд. Саме таку суму назвав радник президента Росії Сергій Глазьєв 15 березня нинішнього року (за повідомленням «Рамблер.ньюс»). Навіть більше — за його ж словами, кількість грошей, які обертаються нині у російській економіці, стрімко зменшується саме через санкції, які спонукають зростання відтоку капіталу з Росії. І це — не враховуючи видатки на анексований Крим й підтримку бойовиків-сепаратистів на українському Донбасі.

Водночас протягом останнього часу ситуація в зоні АТО у контексті припинення збройного протистояння та подолання конфлікту на Сході України згідно з досягнутими взимку минулого року Мінськими домовленостями, де Російська Федерація виступила як «один з їхніх гарантів», жодним чином так і не зрушила з мертвої точки. Навіть більше — за повідомленням прес-центру штабу АТО, бойовики російсько-терористичних військ у зоні АТО застосовують озброєння та засоби ураження, які згідно з цими ж домовленостями мали б бути давно відведені від лінії розмежування ворогуючих сторін на встановлені відстані. Тобто це танки, артилерія калібру 122-мм і 152-мм, 120-мм міномети. Останні події в зоні АТО, пов'язані з ескалацією обстрілів та провокацій з боку бойовиків в районі Зайцевого, Ясинуватої, Мар'їнки, на Приморському напрямі зони АТО переконливо свідчать — російська влада та її місцеві колаборанти поки не збираються зупинятися.

ЗБРОЙНИЙ КОНФЛІКТ НА ДОНБАСІ РОСІЯ ВВАЖАЄ ВАЖЛИВИМ ІНСТРУМЕНТОМ «ВПЛИВУ» НА НАШУ КРАЇНУ

Тож у будь-якої логічно мислячої людини такі парадоксальні, на перший погляд, стосовно одна одної події можуть викликати, м'яко кажучи, певний подив. З одного боку, Російська Федерація через свою агресивну політику по відношенню до України і пряму агресію у Криму та на Донбасі отримала дуже загрозливі для себе фінансово-економічні збитки, цілком здатні за певних умов спровокувати соціальну кризу в самій Росії. З іншого — прямо порушує єдину домовленість зі світовим товариством, виконання умов якої може послабити дію санкцій (адже у тверезомислячих людей немає жодного сумніву в тому, хто стоїть за спиною бойовиків і керує ними). Невже цього не розуміють за кремлівським муром?

Суспільну думку можна заспокоїти. У Кремлі цілком розуміють, що насправді відбувається у світі й чого прагне від нинішнього російського правлячого режиму цивілізований світ. Але це зовсім не означає, що керівництво агресора цілком погоджується із прагненнями світового співтовариства. На словах нинішній російський режим може погоджуватися із чим завгодно, але його реальні справи свідчать: поки що він почуває себе настільки впевненим, що насправді не погоджується виконувати те, чого від нього хочуть. Передусім це повернення в міжнародно-правове поле, першим кроком якого з боку Москви повинна стати деескалація конфлікту на українському Донбасі. На жаль, у Кремлі продовжують марити «руським миром», планами «збирання російських земель» та сповідують підходи у зовнішній політиці, які не дуже відрізняються від тих, які свого часу сповідували правителі Золотої Орди. Саме тому розглядають міжнародні санкції лише як суттєву, але «цілком прийнятну» перешкоду реалізації своїх агресивних по відношенню до сусідів планів. І саме тому, поки негативні процеси у власній фінансово-економічній сфері не набули критичного характеру, поспішають досягти своєї головної мети — повернути тим чи іншим шляхом Україну у сферу власного впливу. Саме для цього і використовується нею як «інструмент впливу» на внутрішньоукраїнські процеси (передусім у політичному сенсі) конфлікт на Донбасі.

У КРЕМЛІ ПРОДОВЖУЮТЬ МАРИТИ «РУСЬКИМ МИРОМ», ПЛАНАМИ «ЗБИРАННЯ РОСІЙСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ»

Уважний спостерігач міг вже давно помітити одну цікаву закономірність та своєрідний зв'язок між черговим загостренням збройного протистояння на Донбасі із подіями як у самій Україні, так і на зовнішньополітичній арені. Наприклад, як тільки планується чергове засідання так званої «контактної групи» у Мінську щодо припинення бойових дій на Донбасі, так бойовикам укотре кортить або зайняти якесь селище у буферній зоні на кшталт Комінтернового, або навіть викотити на Ясинуватську розв'язку кілька танків.

Навіть більше — використовуючи свій значний потенціал у сфері інформаційно-психологічного впливу на свідомість населення в Україні, ватажки бойовиків або навіть самі росіяни регулярно влаштовують інформаційно-силові акції в зоні АТО, аби сформувати у потрібному для себе руслі громадську думку українських громадян або громадян інших країн (передусім тих, які беруть участь у санкціях проти РФ). Перелік форм і методів цих «акцій» дуже різноманітний — від зрежисованих обстрілів «українськими карателями» житлових кварталів Донецька та Горлівки» до фальшування обсягів втрат українських військовиків у зоні АТО з одночасним «розгоном» у вітчизняних ЗМІ, з категорії «непідкупних», тези про «зраду влади» (з метою підірвати в українському суспільстві довіру до вищого воєнно-політичного керівництва держави).

Насправді ці прагнення російських агресорів в Україні, особливо їхні форми та методи в сенсі цілей та завдань, які ставить перед собою нинішній кремлівський режим, можна цілком ясно усвідомити та пояснити.

Перше і головне стратегічне завдання, яке стоїть перед російськими агресорами, — зберегти, а по можливості наростити свій вплив на подальшу долю нашої країни. Перш за все, в сенсі її політичної, економічної та соціальної орієнтації. «Європейський вибір» України, широке впровадження демократичних прав та свобод в життя української громади, а також відкрите і конкурентне фінансово-економічне середовище в нашій державі росіянам ніяк «не підходить». Так само, як і прагнення українського народу у сфері безпеки та оборони орієнтуватися на механізм Північноатлантичного альянсу (НАТО) і взагалі стати «повноправним» членом європейської спільноти. Саме тому збройне протистояння на Донбасі і відповідно перманентне його загострення використовується нині агресором, аби «розхитати» ситуацію всередині України. І завдяки цьому привести до основних важелів її державного керівництва прибічників «євроазійського вибору», а по суті — людей, контрольованих путінським режимом і ним же фінансованих у той чи той спосіб.

Другим, так би мовити, тактичним завданням російського режиму в ході агресії проти нашої країни є питання зняття або принаймні послаблення міжнародного тиску з боку цивілізованих країн світу на власну фінансово-економічну сферу та недопущення повної зовнішньополітичної ізоляції Росії. І тут також збройний конфлікт на Донбасі використовується агресором шляхом збройних провокацій та ескалації бойових дій. Передусім це стосується питання звинувачення України у «зриві досягнутих домовленостей», використанні «варварських методів ведення бойових дій» і загалом легалізації права агресора під приводом «захисту російськомовних громадян України» нехтувати всіма міжнародно-правовими основами. Тобто анексувати території сусідньої суверенної держави, підтримувати як фінансово й матеріально, так і прямим збройним шляхом ним же організований сепаратистський рух.

Форми та методи, які в цій сфері застосовує агресор, цілком різноманітні й напряму стосуються зони АТО. Наприклад, можна обстріляти з 120-мм мінометів місцеву фільтрувальну станцію водогону і створити завдяки цьому загрозу екологічної катастрофи в регіоні принаймні для 400 тисяч людей і одночасно звинуватити в цьому українське військо. А можна ще підступно вночі перед приїздом спостерігачів ОБСЄ на ту чи іншу ділянку фронту обстріляти з танка передові позиції ЗС України і спровокувати їх на відкриття вогню у відповідь і видати це за «підступне порушення Мінських домовленостей українською стороною». Арсенал методів агресора в цьому сенсі досить різноманітний і, на жаль, українським воякам у зоні АТО з ним доводиться стикатися майже не щодня.

Таким чином стає зрозуміло, що збройний конфлікт на Донбасі найближчим часом, навіть попри посилення негативних процесів у фінансово-економічній сфері країни-агресора, навряд чи перестане бути для нього важливим інструментом «впливу» на нашу країну. А відповідно військовий чинник у так званій «гібридній війні», яку веде проти нашої країни нинішній російський правлячий режим, продовжуватиме відігравати вагоме значення.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Командно-штабна машина, обладнана комплексом супутникового зв'язку

«ЗА ДВА РОКИ МИ ДОСЯГЛИ СПРАВЖНЬОГО ПРОРИВУ В РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ВІЙСЬКОВОГО ЗВ'ЯЗКУ»

Багатьом країнам, щоб пройти такий шлях, знадобилось 5–10 років

Минулого тижня в київському Військовому інституті телекомунікацій та інформатизації відбулися збори з начальниками польових вузлів зв'язку, більшість з яких виконують завдання в зоні АТО. Вони міцно тиснули один одному руки, зазначаючи, що з деякими з колег побачилися вперше, хоча по телефону чули сусідів по флангах сотні разів. Під час зборів офіцери частин і підрозділів зв'язку ділилися власним досвідом виконання бойових завдань антитерористичної операції.

— Система зв'язку, яка зараз працює в зоні АТО та у Збройних Силах загалом, значно перевершую ту, яка була до початку проведення антитерористичної операції, — говорить начальник організаційно-планового управління Головного управління зв'язку та інформаційних систем ЗС України полковник Герман Качан. — На кожному ротному опорному пункті є супутникові станції, підрозділи забезпечені цифровими станціями транкового зв'язку типу Motorola. Якщо 2014 року в нас була велика проблема із забезпеченням підрозділів, які ведуть бойові дії, сучасними засобами зв'язку і багато в чому тоді нам допомагали волонтери, то вже 2015-го нам вдалося її вирішити. Етап «дати щось» давно минув, зараз ми на етапі «дати найкраще». За два роки ми досягли справжнього прориву в розвитку систем військового зв'язку. Багатьом країнам, щоб пройти такий шлях, знадобилось 5–10 років. Нагальна потреба тактичної ланки практично задоволена. Сьогодні ми розпочали забезпечення сучасними засобами зв'язку частин, які знаходяться в ППД за межами зони АТО. Переобладнуємо під «цифру» командно-штабні машини. Є певні проблеми із базою цих КШМ, але це питання часу.

Під час виконання завдань у зоні АТО, крім обладнання Motorola, я неодноразово зустрічав у військових підрозділах радіостанції Falcon III, виробництва американської корпорації Harris. При цьому на мої запитання стосовно вражень від радіостанції, зв'язківці відповідали досить буденно: «Хороша станція, ми вже до неї звикли». Якщо врахувати, що йшлося про найсучаснішу радіостанцію третього покоління, яка тільки тепер з'являється в арміях країн НАТО, буденність відповідей зв'язківців обнадіює!

Транковий ретранслятор на базі АТ105 «Саксон»

До підрозділів АТО надходять найсучасніші радіостанції Falcon II та Falcon III виробництва американської корпорації Harris

— Те, що було в 2014-му і є нині, годі й порівнювати, — говорить начальник польового вузла зв'язку легендарної 93-ї бригади майор Сергій Карман. — Коли наша бригада зайшла в зону АТО, на озброєнні підрозділів були застарілі радіостанції Р-159, в бронемашинах — ще більш давні Р-123. Через те й часто доводилося керувати підрозділами по мобільних телефонах. Єдине, що було з сучасного обладнання, це станція супутникового зв'язку на командному пункті бригади. Зв'язок із блокпостами організовували по польовому кабелю, який прокладали до найближчих вузлів «Укртелекому». А там відстань — 6–8 кілометрів, кілька мінометних обстрілів — і кабель пошкоджений. Доводилося зв'язківцям мотатися по блокпостах і, нерідко під обстрілами, відновлювати зв'язок. Згодом нам доставили батальйонний комплект транкових станцій Motorola. Це був прорив! Ось тоді ми й почали розгортати нову систему і на ходу навчатися. Допомагали освоювати «цифру» деякі мобілізовані бійці, які мали навички роботи із сучасним обладнанням.

— Вже коли 93-тя бригада передислокувалась у Піски, ми повністю були на «цифрі», тоді використання мобільних телефонів виключалося, — продовжує Сергій. — Коли почались щоденні обстріли й бойові зіткнення, щоб уникнути перехоплення інформації бойовиками, регулярно змінювали ключі шифру, а якщо знали, що десь втрачена така станція або невідомо, де вона зараз перебуває, то негайно змінювалися ключі. Потім бойовики почали полювати за нашими антенами. Бо вони, як правило, вказували на командні пункти, тож обстрілювали їх регулярно. Тому антени ми намагалися розгортати максимально приховано. А ще вдалися до хитрощів. Аби відволікти увагу бойовиків від справді діючих пунктів управління, брали супутникову «тарілку» і встановлювали на фальшивій позиції. Незабаром ворог обов'язково накривав цей «пункт управління»!

СЬОГОДНІ НА КОЖНОМУ РОТНОМУ ОПОРНОМУ ПУНКТІ Є СУПУТНИКОВІ СТАНЦІЇ, ПІДРОЗДІЛИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ЗАСОБАМИ ТРАНКОВОГО ЗВ'ЯЗКУ ТИПУ MOTOROLA

— Але, якщо відверто говорити, яке ставлення до зв'язківців було 10–20 років тому, таке й залишилось. І навіть війна тут мало що змінила. Піхотинцям, танкістам — шана, артилеристам — подвійна шана, а зв'язківців традиційно згадують, тільки коли зв'язок відсутній. От і виходить, як у тій приказці, якщо не згадали — отже, похвалили. Головне, що ситуацій із відсутністю зв'язку стало менше, — говорить Сергій.

Як приклад швидкого переорієнтування Збройних Сил на цифрові засоби майор Карман згадує, як до їхньої бригади прибув лейтенант-зв'язківець, випускник Військового інституту телекомунікацій та інформатизації. Молодий офіцер чудово орієнтувався в цифрових системах, бо його вже навчали цього у виші:

— Але старі аналогові радіорелейні станції він знає погано. А ми ці станції вирішили використовувати для резервування зв'язку, так, про всяк випадок. Пам'ятаю, говорили тоді між собою жартома, мовляв, в інститутах занадто швидко перелаштувалися!

Роман ТУРОВЕЦЬ

«МИ ЗРОБИЛИ ВЕЛИКУ ПОМИЛКУ, ЛІКВІДУВАВШИ КАДРОВУ СЛУЖБУ ОФІЦЕРІВ»

За словами директора Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України полковника Валентина Федічева, вирішити кадрові питання і створити зовсім інше обличчя війська ми зможемо, забезпечивши реалізацію оновленої системи соціальних гарантій

З полковником Валентином Федічевим ми зустрілися після семінару, під час якого представники оборонного відомства ФРН презентували власну систему професійної адаптації. Ця система є зразком для багатьох країн НАТО. Якщо коротко, то в Німеччині створені такі умови, коли потенційні призовники замислюються, обираючи між професією військового і програміста. І річ не тільки в рівні грошового забезпечення, яке, до речі, у німецького солдата лише трохи нижче за зарплату програміста. Уряд Німеччини та керівництво Бундесверу створили таку систему соціального захисту військових, яка дозволила німецькій армії залучати на службу найкращих громадян (Більш детально про це «Народна армія» писала в №10 від 17.03.2016 року).

Спираючись на аналіз світового та власного досвіду, полковник Валентин Федічев висловив думку про допущені на шляху реформування нашого війська помилки, ефективність нинішньої соціальної системи захисту військовослужбовців та пропозиції щодо її вдосконалення.

— Валентине Миколайовичу, військова служба в Бундесвері поділяється на професійну (кадрову), контрактну та добровільну. Ми ж свого часу відмовилися від кадрової служби. На вашу думку, наскільки це було обґрунтованим рішенням?

— На мою думку, свого часу ми припустилися великої помилки в системі кадрової політики нашого оборонного відомства, коли відмовилися від кадрової військової служби офіцерів. У Німеччині, наприклад, цей вид служби є основою збереження професійного потенціалу, військових традицій тощо. А ми зробили всіх «контрактниками».

У результаті — держава проводить відбір охочих пов'язати своє життя з військової службою, навчає цих людей, а потім кожні п'ять років запитує: «Звільнятимешся чи наступний контракт підпишеш?» У підготовку офіцерів вкладаються значні кошти, особливо, коли йдеться про майбутніх льотчиків. Є вислів, що підготовка льотчика коштує стільки ж, скільки він сам важить, якщо б був із золота. І ось замість того, щоб утримати і спонукати людину до подальшої служби, держава, навпаки, ніби висловлює недовіру тій людині, щоразу пропонуючи підписувати контракт. А скільки офіцерів звільняються після 5 чи 10 років офіцерської служби? Для чого держава витрачала кошти на їхню підготовку? Тим самим створено систему, коли молода людина нерідко вступає до військового вишу, аби за бюджетні кошти здобути освіту, а потім звільняється по закінченні контракта.

Це не означає, що я проти контрактної служби для офіцерів. Вона може існувати паралельно, наприклад, для тих, хто закінчує військову кафедру і приходить до війська, а також, зрозуміло, для сержантів і солдатів.

На моє переконання, у Збройних Силах має бути три види військової служби — кадрова або професійна, контрактна і за призовом на мирний час. Наявність призовників дозволить створити мобілізаційний резерв держави і заповнити посади, де тривала і затратна підготовка непотрібна, наприклад, у підрозділах охорони та забезпечення.

— Реформування війська передбачає й зміни у соціальній сфері Збройних Сил?

— Війна рано чи пізно закінчиться, і на порядку денному постане питання про звільнення значної кількості військовослужбовців. Тому нам уже нині необхідно дбати про те, щоб залучити на військову службу за контрактом досвідчених і грамотних кандидатів. Для цього належить переглянути соціальний пакет. Вирішити кадрові питання і створити зовсім інше обличчя війська ми зможемо, забезпечивши реалізацію оновленої системи соціальних гарантій.

В Україні перелік соціальних пільг для військовослужбовців зараз досить ситуативний. Розпочалася війна на Сході, постала необхідність у призові мобілізованих, і ми під цю ситуацію написали новий перелік соціальних гарантій, покликаних привабити людей до війська. Наприклад, виділення земельних ділянок. А що виграла держава від такої одноразової пільги? Адже війна ще не закінчилася. Ми зацікавлені в тих, хто відслужив рік у зоні АТО за мобілізацією і має чималий бойовий досвід. Це найкращий резерв для можливих наступних хвиль. А пільга вже використана. Давати ще по одній ділянці? Як на мене, це марнотратство державних ресурсів.

— А що Ви пропонуєте?

— Ефективна система пільг для військових, це та, яка має створювати такі умови, коли б людина, підписуючи наступний контракт, отримувала збільшення соціальних преференцій. А у нас як? Звільнився демобілізований, отримав статус УБД, земельну ділянку, пільги на комунальні послуги, проїзд, лікування, і вже нічого більш привабливого ми йому, якщо знову призвемо до війська, запропонувати не зможемо.

Важливо створити умови, які будуть привабливі для військовослужбовців на різних етапах служби. Однією з таких може стати безкоштовне здобуття вищої цивільної освіти або опанування професій, які користуються попитом на ринку праці. В деяких країнах НАТО таку можливість військові набувають, відслуживши в армії 10–12 років. Зважаючи на вартість навчання в їхніх вищих навчальних закладах, така пропозиція досить часто спонукає молодь підписати контракт.

ОБОВ'ЯЗОК ДЕРЖАВИ ЗАБЕЗПЕЧУВАТИ ВІЙСЬКОВИХ ПОСТІЙНИМ ЖИТЛОМ ІСНУЄ ЛИШЕ В КРАЇНАХ, ЩО РАНІШЕ ВХОДИЛИ ДО СРСР

Ще одне питання, яке в нас хронічно не вирішується, — забезпечення житлом. Станом на 1 січня поточного року, ми маємо в черзі на отримання житла майже 44 тисячі осіб. Навіть при тих сумах, які нині виділяються з бюджету для вирішення цього питання, нам знадобиться щонайменше 15 років, аби забезпечити всіх. Можливо, комусь це не сподобається, але, як на мене, нам треба відмовитись від цієї системи. До речі, обов'язок держави забезпечувати військових постійним житлом існує лише у країнах, що раніше входили до СРСР, та ще в кількох країнах — колишніх його сателітах. У країнах НАТО військовослужбовці забезпечуються виключно службовим житлом на період перебування на службі. Таку ж систему нам треба брати на озброєння, інакше проблема не вирішиться. Але це має бути обов'язковим правилом,

Директор Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України полковник Валентин Федічев

а не якоюсь винагородою для окремих військовослужбовців з елементами корупції, коли рішення про надання службового житла приймає командир, керуючись часто власними мотивами.

Як бонус в окремих країнах існують програми пільгового кредитування для придбання військовими власного житла. Водночас рівень їхнього грошового утримання дозволяє з часом накопичити необхідну суму для придбання квартири або будинку. Ось на це нам треба рівнятись.

— Як Ви вважаєте, нинішнє реформування не стане черговою реформою заради реформи?

— Попри те, що йде війна, а в економіці криза, ми мусимо змінити нашу армію. Іншого шансу, можливо, в нас не буде. Дуже сподіваюся, що після численних реформ оборонного відомства нинішня стане останньою в Україні, після якої почнеться етап справжнього професійного зростання і нарощування могутності вітчизняного війська. Принаймні умови для цього створені — держава нарешті почала фінансувати військо за потребами, а не за залишковим принципом. Можливо, не зовсім так, як хотілось би в ідеалі, але рівень цього фінансування в рази більший. Збройні Сили вже стали гравцем на ринку праці, а для деяких регіонів армія стала практично єдиним і безальтернативним варіантом для працевлаштування.

Бесіду вів Роман ТУРОВЕЦЬ

У КМУ РОЗГЛЯДАЮТЬ ПРОЕКТ ПОСТАНОВИ ЩОДО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОРЯДКУ НАДАННЯ СТАТУСУ УЧАСНИКА БОЙОВИХ ДІЙ

Проектом даної постанови передбачається надавати особам статус учасника бойових дій у разі виконання ними завдань у складі сил і засобів, що залучаються до проведення АТО, строком не менше 30 календарних днів, також і за сукупністю перебування в районах проведення АТО, повідомили в Департаменті соціальної та гуманітарної політики МО України.

При цьому в документі зазначається, що цей термін не буде застосовуватися до осіб, які виконували бойові (службові) завдання в умовах безпосереднього зіткнення з противником, вели оперативну, військову або спеціальну розвідку, що підтверджено оперативним штабом з управління АТО, та в разі отримання поранення, контузії чи каліцтва, що унеможливило подальше виконання ними відповідних завдань (крім випадків необережного поводження зі зброєю та ухилення від військової служби шляхом самокалічення або шляхом симуляції хвороби).

Також з метою підтримання належного правопорядку та військової дисципліни серед особового складу в районах проведення АТО проектом постанови передбачено, що комісія або міжвідомча комісія зможе відмовляти в наданні або позбавляти осіб статусу учасника бойових дій у разі вчинення військового адміністративного правопорушення в період участі в АТО, накладення на військовослужбовця дисциплінарного стягнення за розпивання алкогольних чи слабоалкогольних напоїв або перебування в нетверезому стані, у стані наркотичного або токсичного сп'яніння під час виконання трудових (службових) обов'язків у період участі в АТО.

Дані пропозиції опрацьовані міжвідомчою робочою групою, до складу якої увійшли представники Міноборони, МВС, Мінсоцполітики, Мінфіну, Мінекономрозвитку, Мін'юсту, Державної служби у справах ветеранів війни та учасників АТО, а також громадських організацій.

«КУМУЛЯТИВНИЙ ПОСТРІЛ ПРОБИВ БРОНЮ БТР. ПАМ'ЯТАЮ, ЯК З РУКАВА КУРТКИ ВИПАЛА МОЯ РУКА»

24-річний важкопоранений розвідник сержант Вадим Довгорук пролежав чотири доби на околиці Дебальцевого. Незважаючи на сильні морози та значну втрату крові, український боєць вижив

Сержант Вадим Довгорук

У 2010 році кіровоградець Вадим Довгорук підписав контракт з оборонним відомством та розпочав службу в 3-му окремому полку спеціального призначення на посаді розвідника. Тоді Вадим і не здогадувався, що вже за кілька років спеціальні навички знадобляться йому не під час чергових навчань, а вже у справжньому бою.

У серпні 2014-го Вадим разом зі своїм підрозділом прибув до зони проведення АТО із завданням утримати старий термінал донецького аеропорту.

У СЕРПНІ 2014-ГО ВАДИМ РАЗОМ ЗІ СВОЇМ ПІДРОЗДІЛОМ УТРИМУВАВ СТАРИЙ ТЕРМІНАЛ ДОНЕЦЬКОГО АЕРОПОРТУ. НЕПОДАЛІК ДАПУ ОТРИМАВ ПЕРШЕ ПОРАНЕННЯ

— Бойовики раз у раз відчайдушно намагалися відтіснити нас і захопити нашу «фортецю». Та ми щоразу давали їм гідну відсіч. Після кожної атаки вони відступали з втратами, — розповідає Вадим Довгорук. — Після прибуття чергового так званого «гумконвою» з Росії бойовики почали бити по нас із великокаліберної артилерії.

Одного разу неподалік аеропорту колона батальйону «Дніпро-1» потрапила в засідку. Група спецпризначенців у складі 15 осіб вирушила їм на допомогу, та на шляху їх також чекала засідка терористів. Зав'язався запеклий бій.

— Навкруги дороги була густа лісопосадка, з якої по нас вели прицільний вогонь зі стрілецької зброї. Тоді я й отримав перше поранення — в район грудної клітки, — пригадує Вадим.

Понад півгодини хлопці протистояли переважаючій кількості бойовиків. Врешті-решт їм довелося відступити та повернутися в термінал. Вадима Довгорука та інших поранених відправили у військовий шпиталь. Після кількох місяців реабілітації хлопець повернувся у стрій та одразу ж звернувся до командування з проханням відрядити його до зони проведення антитерористичної операції. Так у січні 2015-го старший сержант Вадим Довгорук прибув у Артемівськ.

— Наше завдання полягало в супроводі колон із боєприпасами в Дебальцеве. Звідти ж ми вивозили поранених, — розповідає розвідник. — Наш БТР-80 завжди був попереду колони та в разі небезпеки мав першим прийняти на себе удар.

16 січня, у перший день домовленостей щодо двостороннього припинення вогню, Вадим супроводжував автомобіль з пораненими до Артемівська. Колона складалася з 4-х машин: попереду бронетранспортер спецпризначенців, за ними 2 вантажних автомобілі КАМАЗ і замикала колону БМП. На околиці залізничного вузла українські військовослужбовці натрапили на ворожий блокпост. Водій-механік БТР намагався прорватися через нього, однак після кількох влучань з ручного гранатомета бронемашина зупинилася. У цей момент інші машини з пораненими встигли швидко розвернутися та покинути район обстрілу.

— Один із кумулятивних пострілів пробив броню нашого БТРа, — пригадує Вадим Довгорук. — Старший сержант Віталій Федитник загинув одразу, а мені по лікоть відірвало ліву руку.

Потім бойовики оточили бронемашину розвідників. Уцілілих українських бійців, у яких закінчилися набої, взяли у полон. Вадима та офіцера-командира, які отримали важкі поранення, бойовики залишили в підбитому бронетранспортері, адже подумали, що вони вже мертві.

— Пам'ятаю, як з рукава куртки випала моя рука, — розповідає Вадим. — Командир був у ще важчому стані. За півгодини разом із ним ми вибралися з машини та намагалися укритися подалі, аби бойовики нас не помітили. Капітан Бутусов зміг відповзти від БТРа метрів на 200. Після цього він перестав подавати ознаки життя. Так я залишився один.

Та попри важке становище Вадим Довгорук не здався. З останніх сил він проповз ще близько 150 метрів та сховався біля бетонної огорожі, що тягнулася вздовж залізничних колій.

ВИРІШИВШИ, ЩО РОЗВІДНИК ДОВГО НЕ ПРОЖИВЕ, ТЕРОРИСТИ ОБМІНЯЛИ ЙОГО. ЗГОДОМ У СТОЛИЧНОМУ ОПІКОВОМУ ЦЕНТРІ ВАДИМУ АМПУТУВАЛИ ОБИДВІ ОБМОРОЖЕНІ КІНЦІВКИ

Чотири доби відважний боєць пролежав у снігу. Можливо, саме мороз і не дав хлопцю загинути від втрати крові. Замість води він вживав сніг. Час від часу засинав, а просинався від пострілів та голосів російських найманців, які проходили повз та не звертали на нього уваги. Навіщо він їм, український «двохсотий»...

— Я намагався затягти рану джгутом та дуже сподівався, що мене знайдуть свої, а не чужі. Проте скрізь був лише ворог, — згадує Вадим.

Тим часом у секторі «С» тривали бої і поступово біля околиць Дебальцевого ставало все більше терористів. Вранці 19 лютого в районі, де сховався розвідник, з'явився ворожий патруль, і найманці вирішили перевірити тіло бійця, аж раптом воно виявилося теплим. Ледь живого Вадима з четвертим ступенем обмороження обох ніг доставили до Луганської обласної лікарні, яка була переповнена пораненими.

— Мене врятувала одна місцева медсестричка, яка потайки дала свій мобільний телефон. Я одразу ж подзвонив батькам і повідомив, що живий, знаходжуся в Луганській обласній лікарні, — говорить боєць.

На щастя, на той час українські представники активно домовлялися із проросійськими найманцями про обмін полоненими, тож, вирішивши, що старший сержант Довгорук довго не проживе, терористи передали його в обмін на полонених злочинців. Згодом у столичному опіковому центрі Вадиму ампутували обидві обморожені кінцівки.

Варто сказати, що важкий удар долі й позбавлення можливості повноцінно рухатися хлопець переніс стійко. Його оптимістичний настрій та любов до життя й тепер долають усі труднощі та не дають зупинятися на досягнутому. Нині Вадим Довгорук проходить реабілітацію в Харківському інституті протезування, де влітку йому встановили німецькі протези ніг. Незабаром він отримає якісний протез руки.

Сьогодні він веде активний спосіб життя: почав водити автомобіль, щоденно виконує фізичні вправи та гімнастику, на соцсторінці в Інтернеті, переписується з бойовими товаришами. У планах Вадима пройти перепідготовку й опанувати професію військового психолога, щоб допомагати таким, як він — бійцям, пораненим у ході антитерористичної операції.

Дмитро ЧАЛИЙ

Капітан Віктор Демченко з позивним «Броня»

НА ВІЙНІ ЩАСТЯ — ДОЖИТИ ДО ВЕЧОРА

22-річний Віктор Демченко одним з перших побачив війну на Донбасі. Випускник Військового інституту телекомунікацій та інформатизації служив у 72-й бригаді. Про події тих днів у нього важкі спогади, особливо з огляду на те, що він щонайменше тричі був на дуже тонкій межі між життям і смертю.

Наші батальйонні тактичні групи перебували в оточенні майже місяць... Ворожий вогонь не вщухав уже кілька годин. Бойовики «накривали» позиції з мінометів та стрілецької зброї. Бійці перечікували «смертоносний дощ» у бліндажі. Залишалося лише молитися, щоб у нього не вцілила наступна ворожа міна.

— У складі двох тактичних груп ми тримали кругову оборону поблизу пропускного пункту «Червонопартизанськ» на Луганщині, — згадує події літа 2014 року капітан Віктор Демченко з позивним «Броня». — У підрозділів закінчувалися артилерійські боєприпаси. Тримали запас на випадок ворожого наступу.

2 серпня 2014 року проросійські найманці влаштували нашим бійця справжнє пекло. Вогонь бойовиків розпочався близько першої години дня і тривав понад сім годин. Кущі та дерева поряд з оборонними позиціями викосило осколками. Навкруги все палало, а їдкий дим почав проникати і в бліндажі, через що пекли очі, було важко дихати.

— Не знаю, з яких причин, але бойовики тоді влаштували нам невеличку «перерву», — пригадує офіцер. — Під час цієї «паузу» ми вибігли гасити полум'я на позиціях.

Аж раптом повітря сколихнулося знову, і Віктор почув постріли ворожої артилерії. Щодуху побіг до бліндажа. За його словами, з часом на війні починаєш ніби шкірою відчувати, коли ворожі снаряди долітають до позиції. І за кілька секунд саме так і сталося. Передчуття не підвело вояка, і він упав, закривши голову руками. Один із вибухів оглушив Віктора. У голові засвистіло. Носом пішла кров. Він ледве доповз до бліндажа, головне — розумів, що ще живий…

А перший випадок, коли смерть наблизилася, але обминула, стався дещо раніше. Тоді українська армія проводила операцію з відновлення державного кордону в районі Ізвариного Луганської області. Батальйон, в якому служив офіцер, зайняв оборону і розпочав обладнання вогневих позицій. Бійці буквально «вгризалися» в тверду землю сантиметр за сантиметром. До мінометного ворожого обстрілу встигли заглибитися лише на півметра. Віктор тільки-но стрибнув у незакінчену траншею, як поряд розірвалася міна. Один з осколків увійшов у земляну стіну за кілька сантиметрів від нього…

Доля зглянулася на офіцера і втретє, під час виходу батальйонної тактичної групи з оточення біля Ізвариного.

Радіостанції та все необхідне майно зв'язківці завантажили до «шишарика» (машина ГАЗ-66). Один з його товаришів по службі Сашко запропонував Віктору їхати разом в автівці, але той вирішив, що поїде на броні БМП. Дорогою «шишарик» наїхав на міну. Водій та пасажири у будці загинули, а Сашко отримав важке поранення в ногу. БМП на одній з ділянок бойовики обстріляли із засідки в «зеленці». Наші бійці відстрілювались, лежачи на броні. А механік-водій додав газу і засідку проскочили без втрат. Вже на привалі один з солдатів, який лежав на броні поряд з Віктором, виявив ворожу кулю, яка застрягла у гранаті підствольного гранатомета автомата Калашникова. Не важко уявити наслідки, коли б граната здетонувала…

Дякувати богу, і того разу наш герой залишився живий!

Григорій МАЗУР

«ВРЯТУЙТЕ НОГУ, В МЕНЕ Ж ДВІЙКО ДІТЕЙ...»

Наполеон казав, що всіма перемогами він завдячує «пересічним солдатам, які ходять в атаки, і військовим лікарям, які їх лікують». Таким військовим лікарям, як Денис Закусілов та сотні його колег, завдячують життям тисячі наших бійців

Обстріл почався зненацька. Кілька мін відразу «накрили» відділення сержанта Миколи Трасковецького. Осколки перебили кістки лівої ноги, артерію, через що він почав стікати кров'ю. Попри обстріл, бійці все ж доставили його до медичного пункту.

— Врятуйте ногу, в мене ж двійко дітей, — шепотів сухими губами Микола, перебуваючи в напівпритомному стані. — Благаю вас!..

Оглянувши пораненого, майор медичної служби Денис Закусілов розпорядився готувати його до операції. Вона тривала більше години. Медикам вдалося зберегти сержанту ногу.

Молодшого сержанта Анатолія Тапанара доставили до лікарів із вогнепально-осколковими переломами кісток гомілки та стегнової кістки. До того ж боєць отримав контузію. І того разу операція була успішною. Тепер Анатолій навіть не шкутильгає.

Це лише два епізоди діяльності майора медичної служби Дениса Закусілова та його колег у зоні АТО. Загалом того дня вони прооперували 20 бійців. Під обстрілами, без належних медико-санітарних умов і з ризиком для власного життя.

У кожного, як говорять, своя дорога на війну. У Дениса Закусілова вона почалася в серпні 2014-го, коли він, майор медичної служби, повернувся з миротворчої місії у Ліберії, де проходив службу на посаді лікаря-хірурга 56-го окремого вертолітного загону ЗС України. І майже одразу був призначений начальником лікарсько-сестринської бригади, яка увійшла до складу окремої батальйонно-тактичної групи 93-ї механізованої бригади. Тож разом з її бійцями медики й відбули на Донбас.

Підполковник медичної служби Денис Закусілов

— Разом зі мною були старші сержанти медичної служби Федір Геращенко, Степан Усс, старший солдат медичної служби Федір Романов та інші фахові медики, призвані до війська за мобілізацією, — розповідає Денис. — А також підполковник медслужби Сергій Маринін і старший солдат Віктор Зінченко, яких командування відрядило для посилення нашого невеличкого колективу.

ОСКОЛКИ ПРОШТРИКНУЛИ ЙОГО НОГИ ТА ПЛЕЧЕ. ПОПРИ НЕСТЕРПНИЙ БІЛЬ, ОФІЦЕР-МЕДИК ПРОДОВЖУВАВ НАДАВАТИ ДОПОМОГУ ПОРАНЕНИМ

24 серпня 2014 року бойовики вирішили «привітати» наших військовиків з Днем незалежності й завдали по їхньому розташуванню кілька потужних ударів із «Градів». Того дня загинуло чимало наших військовослужбовців, ще більше було поранених.

— У нас не було анестезіолога, тож ми оперували під місцевим наркозом, — відверто зізнається офіцер. — Евакуювати поранених наземним шляхом не було жодної можливості, оскільки навколо були бойовики, а вертольоти не літали, бо терористи вже отримали від «російського воєнторгу» переносні зенітно-ракетні комплекси і могли їх збивати.

Письменник Віктор Астаф'єв, пройшовши фронтовими дорогами всю Другу світову, стверджував, що «ніде і ні за яких інших умов не розкривається так людина, як на війні, коли над її головою свистять кулі, але треба вставати і робити свою роботу».

За розповідями бійців, яким допомагав майор медслужби Денис Закусілов, він і його побратими-медики виявилися не лише відмінними професіоналами, а й мужніми та героїчними людьми, які зберегли життя десяткам наших солдатів і офіцерів.

Останні дні серпня позаминулого року, коли угруповання ЗС України почало виходити з оточення, він пам'ятатиме, доки житиме.

— Таке не забувається, — розповідає офіцер. — Медики йшли в загальній колоні по так званому «зеленому коридору». Російські військові пообіцяли не відкривати вогонь. Але несподівано ворожа артилерія вдарила по нас.

Денис вижив. Щоправда, осколки проштрикнули його ноги та плече. Попри нестерпний біль, він продовжував надавати допомогу пораненим.

Довелося йому пізнати і гіркоту полону. Але про ті дні воліє не згадувати. Дуже шкодує, що як командир не зміг вберегти фельдшерів Степана Усса та Федора Романова, які загинули, рятуючи інших.

Сьогодні підполковник медичної служби Денис Закусілов очолює травматологічне відділення військового госпіталю в Миколаєві. За мужність і героїзм, виявлені під час захисту України, офіцер нагороджений орденом Богдана Хмельницького 3-го ступеня.

Наполеон казав, що всіма перемогами він завдячує «пересічним солдатам, які ходять в атаки, і військовим лікарям, які їх лікують». Істина цих слів доведена всіма війнами та збройними конфліктами, також і бойовими діями на Сході України. Адже Денис Закусілов та сотні його колег врятували життя тисяч наших бійців. Одужавши, хлопці продовжують захищати Українську державу.

Сергій ЗЯТЬЄВ

Перший політ Ан-26 здійснив 21 травня 1969 року. Того ж року відбулася його демонстрація на авіасалоні в Ле Бурже. За час виробництва Ан-26 (1975–1986 рр.) було випущено 1398 літаків. Його унікальність у тому, що зліт та посадку він може здійснювати на непідготовлених аеродромах та грунтових злітних смугах.

Ан-26 «Везунчик» виконує перший політ після модернізації

АН-26 «ВЕЗУНЧИК» ПОВЕРНУВСЯ НА СЛУЖБУ

Модернізований літак тепер готовий й до міжнародних авіамаршрутів

Державне підприємство «Антонов» передало 15-й бригаді транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України модернізований легкий військово-транспортний літак Ан-26, відомий загалу під назвою «Везунчик». Відтепер він зможе виконувати бойові та навчальні завдання з різноманітних аеродромів, використовуючи при цьому й аеродромне радіозв’язкове, навігаційне та посадкове обладнання цивільних аеропортів і навіть літати міжнародними авіаційними трасами.

Командир екіпажу капітан Ігор Бормотов, який здійснив переліт із заводу «Антонов» на аеродром військової частини, докладно розповів про обладнання, яке встановили на літак. Це так званий «транспондер-відповідач», який дозволяє авіадиспетчерській службі встановлювати висоту, бортовий номер літака, напрям його руху тощо. Система «Курс НП» дозволяє здійснювати посадку за точними координатами, а блок далекоміру використовують для посадки в цивільних аеропортах. На військових аеродромах для цього працює радіотехнічна система ближньої навігації.

Всі ці три основні елементи модернізації значно підвищують рівень безпеки польотів, спрощують роботу як пілота, так і авіадиспетчера.

ВАРТІСТЬ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЛІТАКА ОЦІНЮЄТЬСЯ В БЛИЗЬКО 2,1 МЛН ГРН. ЦЕ ПРИ ТОМУ, ЩО ВСІ КОМПЛЕКТУЮЧІ МОДУЛІ ТА БЛОКИ БУЛИ ВИДІЛЕНІ З ФОНДІВ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ТА САМОЇ БРИГАДИ

А льотчик-випробувач, який здійснював пробні польоти на заводі, зазначив, що «Везунчик» настільки простий у керуванні, що ним можна управляти однією рукою. Загалом, за його словами, Ан-26 — дуже надійний літак, який має великий запас міцності та можливості для модернізації.

До речі, військово-транспортний літак Ан-26 «Везунчик» з 2005 по 2014 роки перебував на зберіганні у військовій частині в Борисполі. З початком бойових дій на Донбасі волонтери та громадські активісти зібрали кошти на відновлення літака.

Заступник командира бригади з інженерно-авіаційної служби — начальник інженерно-авіаційної служби підполковник Олексій Братусь розповів, що ДП «Антонов» надало безоплатні послуги з розробки розрахунково-конструкторської документації, відновлення, модернізації та встановлення нового обладнання літака, а також проведення його випробувань на землі та в небі. Вартість наданих послуг оцінюється в близько 2,1 млн грн. Це при тому, що всі комплектуючі модулі та блоки були виділені з фондів Повітряних Сил та самої бригади. На черзі така ж модернізація ще одного Ан-26 — «Рятунчика», який разом з «Везунчиком» поставили на крило минулого року. Модернізацію і другого Ан-26 виконають теж за кошти ДП «Антонов».

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

НА ЛЬВІВСЬКОМУ БРОНЕТАНКОВОМУ РОЗРОБИЛИ БАГАТОЦІЛЬОВИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ТЯГАЧ

На дослідний зразок машини встановили кулемет калібру 12,7 мм та ручний протитанковий гранатомет

Фахівці Державного підприємства «Львівський бронетанковий завод» розробили дослідний зразок нового багатоцільового тягача БТС-5Б. На думку розробників, цей тягач поєднує в собі важливі функції відразу кількох машин.

Універсальний багатоцільовий тягач призначений для механічної розвідки на полі бою, евакуації аварійних танків із зони дії противника, витягування танків, що застрягли чи затонули. Він здатен піднімати вантажі, рити землю, зварювати і здійснювати технічне забезпечення танкових підрозділів у польових умовах.

Тягач оснастили потужним 4-тактним двигуном, що забезпечує йому максимальну швидкість у понад 60 км/год із запасом ходу по паливу 700 км. На нього встановили кулемет калібру 12,7 мм та ручний протитанковий гранатомет, повідомляє прес-служба ДК «Укроборонпром».

«БОГДАН» ВИГОТОВЛЯТИМЕ ВІЙСЬКОВІ МАЗи

Корпорація «Богдан» планує на підприємстві в Черкасах складати білоруські вантажівки МАЗ. Передбачається великовузлове виробництво: складання шасі, зварювання, фарбування та встановлення вантажної платформи. Надалі український автовиробник має намір локалізувати виробництво, залучаючи вітчизняних виробників комплектуючих.

До складання білоруських вантажівок можуть долучити Кременчуцький автозавод і білоцерківського виробника шин «Росава». Як потенційний партнер розглядається і акумуляторна компанія з Дніпропетровська — «Іста». Вантажівки, які складатиме «Богдан», мають подвійне призначення. Тобто їх можна буде використовувати як у військових, так і в цивільних цілях. Йдеться насамперед про дві повнопривідні моделі — МАЗ-5316 і МАЗ-6317. Останній у Білорусі використовують як платформу для реактивної системи залпового вогню «БелГрад». У майбутньому «Богдан» планує організувати виробництво ще однієї моделі — тягача МАЗ-6425.

Вантажівки, які буде збирати «Богдан», мають військове та цивільне призначення

«КРИМ НАШ» — ДОРОГА ІМПЕРСЬКА АМБІЦІЯ

Два роки тому Росія підступно і цинічно захопила Крим. Від самого початку анексія українського півострова була авантюрою — і політичною, і правовою

Рано чи пізно дії Росії щодо захоплення Криму і подальші спроби відхопити Донбас стануть предметом розгляду в міжнародних судах, зокрема в Гаазі, де традиційно судять військових злочинців

«Росія в результаті кримської авантюри стала єдиною в Європі країною з невизнаними державними кордонами, — пише у своєму блозі російський політик, правозахисник, журналіст, голова псковського регіонального відділення Політичного комітету партії «Яблуко» Лев Шлосберг. — У лютому 2014 року в Росії не було ніяких підстав застосовувати військову силу. Але у Кремлі не втрималися від спокуси. Спокуса стало провокацією і обернулася війною в Україні».

На його думку, рано чи пізно дії Росії щодо захоплення Криму і подальші спроби відхопити Донбас стануть предметом розгляду в міжнародних судах, зокрема в Гаазі, де традиційно судять військових злочинців.

На сьогодні міжнародна правова оцінка подій у Криму залишається незмінною. Крим вилучено зі складу України на порушення норм українського, російського і міжнародного права. Саме тому всі розвинені країни світу єдині в питанні щодо політичних і економічних санкцій по відношенню до Росії. Їх не скасують, поки над Кримом не з'явиться український прапор.

На переконання російського громадського діяча, застосовані проти РФ санкції показали: російської економіки як самостійної сили, здатної успішно витримувати кризи, просто не існує. Її вплив на світову економіку незначний, її і без того мізерна частка в світовій економіці (близько 1%) тане на очах. Найдорожчу ціну за «Крим наш» платять пересічні російські громадяни, і чим бідніша людина, тим дорожчим вийшов для неї «Крим наш».

НАЙДОРОЖЧУ ЦІНУ ЗА «КРИМ НАШ» ПЛАТЯТЬ ПЕРЕСІЧНІ РОСІЙСЬКІ ГРОМАДЯНИ, І ЧИМ БІДНІША ЛЮДИНА, ТИМ ДОРОЖЧИМ ВИЙШОВ ДЛЯ НЕЇ «КРИМ НАШ»

«Крим наш» перетворив Росію на країну-ізгоя, в якої залишився лише один спосіб впливу на світ: військовий кийок, який дуже дорогий та в умовах тотальної економічної кризи може застосовуватися тільки за рахунок скорочення більшої частини соціальних витрат. Що і відбувається.

Російська влада принесла у Крим всі «родимі плями» сучасного російського життя: корупцію, свавілля і безконтрольність силових структур, безправ'я громадян, руйнування природних та архітектурних пам'яток, політичну монополію, зростання цін.

Крим став одним із найдорожчих суб'єктів РФ за рівнем бюджетних вкладень і, відповідно, бюджетного злодійства. Платять за цей бенкет під час чуми всі громадяни Росії з власної кишені.

Зокрема, як зазначає російський громадський діяч, середньорічні витрати бюджету Росії на Крим за різними програмами (без урахування грошей вимушеного до витрат бізнесу) становлять близько 100 млрд руб. На момент ухвалення бюджету Республіки Крим на 2015 рік його доходи були заплановані в розмірі 66,5 млрд рублів. При цьому власні доходи — тільки 15,8 млрд руб., а безоплатні надходження з федерального бюджету — 50,7 млрд руб.

Для довідки — всі доходи бюджету Псковської області за 2015 рік становили 24,4 млрд руб., з них — власні доходи — 14,1 млрд руб., безоплатні надходження з федерального бюджету — 9,3 млрд руб., що в п'ять з половиною разів менше, ніж за «Крим наш».

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

У КРИМУ «НІЧОГО ЛОВИТИ», ЯКЩО ТИ НЕ ЧИНОВНИК

Після приєднання Криму до Росії в багатьох кримчан дійсно були феєричні настрої, великі очікування і радість від «повернення додому». Але чимало мешканців півострова, як і один мій добрий знайомий — кримчанин, з яким свого часу ми навчалися у Дніпропетровському військовому училищі, не поділяли таких емоцій, бо добре розуміли, що там буде не так солодко, як декому здається.

Ще два роки тому населення Криму ділилося на дві частини: тих, у кого є квартири, котрі вони здають влітку (самі при цьому живуть у сараях), щоб спокійно пережити зиму; і тих, у кого квартир немає, тож вони змушені працювати на місцевих підприємців різного калібру, які своєю чергою теж заробляли виключно на туристах влітку.

У результаті безпрецедентних подій, головними дійовими особами яких були «зелені чоловічки», Крим залишився без життєво необхідних туристів.

Окрім двох основних категорій населення, що належать до працівників «туристичного бізнесу», у Криму є велика «армія» чиновників, поліцейських, військових, прокурорів, суддів, які отримують зарплату з бюджету. Зарплата, наприклад, дільничного поліцейського становить 30–40 тисяч рублів (це близько 400–550 доларів США). Мінімальна пенсія — 7–8 тисяч рублів, а у військових пенсіонерів неофіцерського складу — 15–20 тисяч рублів. Загальна кількість пенсіонерів півострова сягає 700 тисяч осіб з 2,3 млн його мешканців.

Тримаються на плаву й робітники відомчих санаторіїв та деяких лікарень. Так санітарки отримують 7–8 тисяч рублів, а лікарі — 20 тисяч рублів.

При цьому багато молодих людей у пошуках гідної освіти та подальшого працевлаштування вимушені їхати на материк, адже для них перспективи на півострові, на переконання сотень тисяч вимушених переселенців, зараз немає.

Вадим КОВАЛЬОВ

ТЕРИТОРІАЛЬНА ЦІЛІСНІСТЬ УКРАЇНИ Є СВЯЩЕННОЮ

США, як і ООН, ніколи не визнають результати фальшивого та інсценованого Росією «референдуму» в Криму

Про це заявила посол США в ООН Саманта Пауер у своєму відеозверненні до народу України з нагоди других роковин окупації та анексії Російського півострова, повідомляє «Укрінформ».

Саманта Пауер зазначила, що українці у Криму щодня відчувають наслідки «акту агресії з боку Росії». За її словами, наслідки «цієї несправедливості» позначаються на людях, які бояться виступити з критикою окупантів у Криму через масові репресії, коли людей вивозять серед ночі й вони більше не повертаються.

Вона також нагадала, як два роки тому Захід зміг мобілізувати широку коаліцію з понад сотні країн, які своїм голосуванням «чітко сказали Росії, що цей фальшивий референдум, ця спроба анексії ніколи не буде визнана ООН».

Посол США в ООН Саманта Пауер

«Ми будемо сприймати це так, як воно є: порушенням міжнародного права, зневагою до статуту ООН, зловживанням постійним членом Ради Безпеки привілеєм, який ми маємо як постійні члени, а саме — правом вето», — наголосила Пауер.

Також постійний представник США в ООН Саманта Пауер в інтерв'ю одному з українських телеканалів зазначила, що Україна не буде обміняна на прогрес у вирішенні питання Сирії.

За її словами, занадто рано говорити про те, «куди піде Росія з Сирії». «Вони усвідомлюють і визнають ту ізоляцію, в якій опинилися. Тобто безоплатно для Росії це точно не обійшлося — дії у Криму, дії у Східній Україні й одночасно дії в Сирії», — сказала Пауер.

З другого боку, на думку американського дипломата, зараз спостерігається посилення насильства на Донбасі. «Це одна з причин, чому президент Барак Обама закликає В. Путіна повернутися до Мінських угод. Нам потрібні політичні рішення і мир як для сирійців, так і для українців», — зазначила постпред США в ООН.

МОВОЮ ФАКТІВ

1. В анексованому Росією Севастополі з минулих вихідних відключення електроенергії відбуваються щогодини.

2. З вересня 2015 року в Крим не постачаються українські продукти харчування. Кримчани без особливої радості переходять на російські продукти — вони дорожчі та не такі якісні, до яких звикли жителі українського півострова.

3. Спостерігається значне погіршення ситуації з правами людини у Криму. Півострів опинився в зоні «гібридної правової системи». Закони трактуються на розсуд влади, а місцеві збройні формування безкарно зводять рахунки з неугодними людьми.

4. По всій Росії 18 березня пройшли мітинги і концерти, присвячені другій річниці «приєднання Криму до Росії». «Святкові заходи» вийшли небагатолюдними і сумними. Людей на них зганяли примусово або заманювали грошима. Це — вирок «руському миру».

ПІСЛЯ ОКУПАЦІЇ З ПІВОСТРОВА ВИЇХАЛИ МАЙЖЕ 22 ТИСЯЧІ ОСІБ

За час окупації півострова майже 22 тисячі його мешканців переїхали в Україну. Про це повідомила представник Уповноваженого з прав людини з питань внутрішньо переміщених осіб Жанна Лук'яненко під час прес-конференції в Києві.

За її словами, станом на 16 лютого 2016 року налічується 21 тис. 974 осіб, переміщених з Криму.

«На жаль, ми не можемо сказати, що цей потік зупинився. Це доводить, що для багатьох подальше перебування на тимчасово окупованій території неможливе», — зазначила Жанна Лук'яненко.

Антикремлівські протести об´єднують десятки тисяч росіян у великих містах країни

ВНУТРІШНІ «ФРОНТИ» РОСІЇ

Згідно з нещодавніми прогнозами експертів американської компанії Stratfor, 2016 року Росії загрожують масові протести по всій території країни, причиною яких буде передусім складне економічне становище у країні

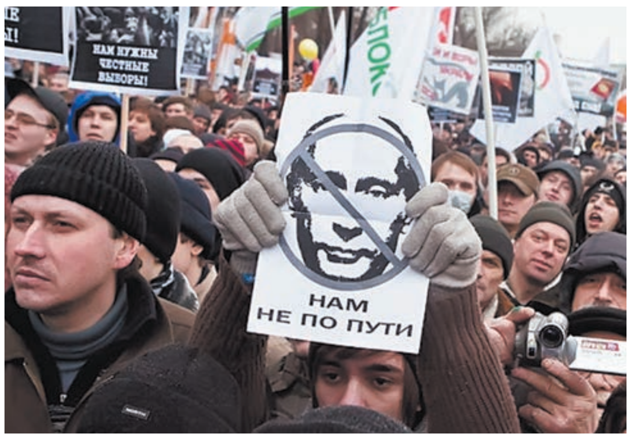
Американські аналітики вважають, що напередодні парламентських виборів у вересні цього року Кремль буде боротися з опозиційними силами та їхніми лідерами, щоб не допустити формування організованого руху протестів.

На переконання експертів незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел», реалізація негативних зовнішніх сценаріїв, зокрема подальше падіння ціни на нафту, призведе до входження економіки Російської Федерації у фазу нової системної кризи із катастрофічними соціальними наслідками, оскільки уряд Росії не зможе забезпечити затверджені на 2016 рік макроекономічні показники бюджету.

Фахівці переконані, що державний бюджет Російської Федерації на 2016 рік, розроблений відповідно до ціни на нафту у 50 доларів за барель і курсу 63,3 рубля за 1 долар США, вже зараз досяг дефіциту рівня 30%. Водночас відмова Кремля від скорочення бюджетних видатків може призвести до спустошення Резервного фонду країни вже до кінця поточного року. Більш того, прогнозоване більшістю іноземних експертів утримання ціни на нафту в найближчі рік-два на рівні 25–40 доларів США за барель загрожує РФ дефолтом за внутрішніми зобов'язаннями, включенням Центробанком Росії друкарського верстата і повторенням кризи 1998–1999 років напередодні нового виборчого циклу.

Ще не так давно кремлівська влада заявляла, що девальвація рубля знову стане для Росії економічним драйвером. Але реальність виявилася зовсім іншою. Ослаблення рубля дестабілізує найважливіші галузі економіки, що втрачають фінансові ресурси. Слабкий рубль разом із високими ставками на кредити пригнічує виробництво інвестиційних товарів і розвиток інфраструктури, що негативно впливає на інвестиційну активність і ВВП. Якщо ж влада зважиться на адресну підтримку проблемних галузей, то це призведе до різкого підвищення рівня інфляції.

Окрім того, досвід 2014–2015 рр. свідчить, що в умовах реалізації мілітаристсько-імперського зовнішньополітичного курсу вище керівництво

Красномовний плакат «говорить» лаконічно та зрозуміло

Росії неспроможне забезпечувати реалістичне стратегічне планування і прогнозування.

Агресивні дії на Сході України та в Сирії завдають країні чималих збитків. Оскільки Кремль вперто не визнає присутність регулярних військ РФ на Донбасі, можна казати лише про витрати РФ у Сирії. Зокрема, за офіційними даними Кремля, сирійська кампанія обійшлася Росії у 33 млрд. рублів.

При цьому експерти стверджують, що дана сума за мірками великомасштабних військових операцій «невелика». Для порівняння: один день великих навчань російської армії на кшталт «Центр-2015» поки що обходиться РФ дорожче одного дня війни в Сирії.

Основні витрати РФ в Сирії були пов'язані із забезпеченням поставок палива і озброєнь для авіаційної техніки, які здійснюються за допомогою великих десантних кораблів і військово-транспортної авіації.

Політика імпортозаміщення також не дала очікуваних результатів, а діяльність у Росії іноземного бізнесу з країн, котрі не долучилися до санкцій, не призводить до отримання будь-

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Віце-президент Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел», кандидат військових наук генерал-лейтенант запасу Юрій РАДКОВЕЦЬ:

— У російської влади звужується, а фактично — відсутній, ефективний інструментарій протидії кризовим явищам в економіці. Крім того, національна економіка входить у фазу затяжного спаду, який, у разі збереження санкцій та низьких цін на нафту, може тривати впродовж найближчих кількох років. Водночас навіть у довгостроковій перспективі поточна модель російської економіки не зможе забезпечити відновлення потенціалу РФ, який вона мала до початку російсько-українського конфлікту, а технологічне відставання від країн Заходу буде неможливо усунути навіть у довгостроковій перспективі.

яких вагомих переваг, які б дозволяли розширювати їхню частку на російському внутрішньому ринку.

Деградація російської економіки призводить до втрати Росією в очах її союзників за проектами ЄАЕС та ОДКБ статусу «держави-донора». Зважаючи на це, впродовж грудня 2015 р. — січня 2016 р. до табору країн-скептиків (Казахстан, Білорусь) приєднався й Киргизстан.

В умовах очікуваного загострення соціально-економічної кризи Кремль продовжує системно контролювати суспільно-політичні процеси, передусім з підготовки до проведення контрольованої парламентської кампанії за принципом «без несподіванок».

При цьому посилюється вплив соціально-економічних загроз для стабільності режиму В.Путіна на ситуацію в його оточенні. Зокрема, відносинам у середовищі так званих «силовиків» притаманні посилення відчуженості, підозрілість та недовіра, що ускладнює процес вироблення ними консенсусних рішень. Такі настрої виникли через побоювання керівників силових відомств того, що В.Путін на тлі триваючої трансформації його психологічно-емоційного стану може перейти до реалізації сценарію «зачистки ненадійних». У цьому контексті вони насторожено сприймають дії президента РФ у напрямку гарантування лояльності до нього з боку глави Чечні, що дедалі більше нагадують банальний підкуп Р. Кадирова. Нові лінії конфліктів виникли й через раптові смерті представників вищого офіцерського складу РФ, передусім начальника ГРУ ГШ ЗС РФ генерал-полковника І. Сергуна.

Водночас соціологічні центри Росії констатують, що формується стійка тенденція до погіршення соціального самовідчуття росіян та нарощування потенціалу протестних настроїв. Експерти звертають також увагу на публічні прояви регіонального сепаратизму внаслідок демонстрації главами Татарстану та Якутії своєї незгоди рухатись у фарватері курсу Кремля на «розірвання відносин з Туреччиною», а провідні політичні діячі Татарстану відкрито виступають проти перейменування посади президента республіки відповідно до федерального закону, яке мало б відбутися до 1 січня 2016 року. Ускладнюється ситуація і в середовищі мусульманського духовенства.

У РФ ФОРМУЄТЬСЯ СТІЙКА ТЕНДЕНЦІЯ ДО ПОГІРШЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО САМОВІДЧУТТЯ РОСІЯН ТА НАРОЩУВАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ПРОТЕСТНИХ НАСТРОЇВ

Найбільшу загрозу стабільності режиму В. Путіна, за оцінками прокремлівських експертів, становитиме не нарощування трудової протестної активності, а наростання міжнаціональної напруженості на території Росії. При цьому військове втручання Російської Федерації у конфлікт у Сирії, що загострило відносини РФ із провідними країнами сунітського мусульманського світу, насамперед Саудівською Аравією та Туреччиною, може стати додатковим каталізатором зростання загрози виникнення міжнаціональних конфліктів у Росії.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ДЕПОРТАЦІЯ НАРОДІВ —

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ МЕТОД ВРЕГУЛЮВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ

Більшовики, а особливо товариш Сталін, вважали себе великими фахівцями з національної проблематики, тому мільйони людей були примусово виселені тільки за причетність до того чи іншого етносу

2 березня 1940 р. Рада Народних Комісарів СРСР прийняла «цілком таємне» рішення про виселення із західних територій України та Білорусії всіх «неблагонадійних»

У 1926 році під час перепису населення в анкетах було зафіксовано 194 назви народів Радянського Союзу. Через тринадцять років їх залишилося… 62! Решту «розкидали» по інших національностях. За часів хрущовської відлиги інтернаціоналістський пасок було трохи ослаблено, тож їх стало 123.

Вперше в радянських документах пропозиція виселити представників певного етносу звучить 1923 року. Тоді делегати партійної конференції Примор'я постановили виселити за межі краю всіх корейців як «авантюристів та шахраїв». І незабаром 700–800 корейців-робітників депортували з Сахаліну в Японію.

Загалом за перші десятиліття радянської влади до 60 етносів відчули, що таке примусове переселення. Якщо у випадку з кримськими татарами влада сформулювала нехай брехливе, але пояснення мотивів і, головне, колективної «вини»-відповідальності, то для греків пожалкували кількох крапель чорнил. Їх виселили без обвинувачення, просто так.

Перші більшовицькі репресії за національною ознакою можна віднести до 1918 року, коли за збройний спротив було депортовано в повному складі населення двох козачих станиць з Терської області, що на Північному Кавказі. Землі висланих були обіцяні чеченцям та інгушам. У 1919–1920 рр. такі акції були влаштовані також на Кубані та Дону.

Сталін ще як нарком у справах національностей в одній зі своїх робіт сформулював цей метод, як спосіб «ослаблення загострення міжнаціональних відносин, досягнення стабілізації обстановки в тому чи іншому багатонаціональному регіоні країни, що відзначався напруженістю».

Кінець 1920-х — шалений тиск на селянство по всьому Союзу. Країною котиться вал селянських повстань, тільки взимку 1930-го їх було понад 2200.

У лютому 1930 р. доповідь ОГПУ, підготована на підставі урядових розпоряджень, містить вимогу щодо «масового переселення (насамперед з районів суцільної колективізації та прикордонної смуги) найбагатших козаків… та їхніх родин у віддалені північні райони Союзу РСР з конфіскацією їхнього майна». Незабаром клімат на сибірський змінили 30 тис. «куркулів». За етнічним походженням — німці, росіяни, українці, поляки, білоруси…

Загалом у 1930–1931 рр. було депортовано 380 тисяч родин, понад 1,8 млн селян. Зокрема, з території України — 277465 осіб. У червні 1941 року на спецпоселенні перебували понад 930 тис. куркулів, на 1945 р. їх залишилося понад 600 тисяч.

Одними з перших етнічних спільнот, які відчули на собі увагу кремлівських «інтернаціоналістів», стали радянські поляки та німці. Ще 1936 року Рада Міністрів СРСР ухвалила постанову «Про виселення з УРСР і господарське облаштування в Карагандинській обл. Казахської АРСР 15000 польських і німецьких господарств» (понад 45 тис. осіб), члени яких на свою біду проживали у 800-метровій зоні вздовж радянсько-польського кордону.

Після приєднання Західної України та Західної Білорусії до СРСР в кінці 1939 року приймається окреме рішення стосовно репресій щодо так званих «осадників», яких НКВС розглядало як «залишки воєнно-політичної агентури польського уряду».

Проведення операції проводилося «під пристойним приводом, не здіймаючи галасу і не розшифровуючи цілей». У шести західноукраїнських областях нарахували 13354 «осадників» і понад 70 тис. членів їхніх родин, а також понад 14 тисяч «лісників» та їхніх близьких. В акції з їхнього виселення було задіяно 40 тисяч представників «найгуманнішої» у світі влади — червоноармійців, міліціонерів, співробітників органів безпеки.

За два роки між «золотим вереснем» і «підступним нападом німецько-фашистських загарбників» з приєднаних Сталіним територій було виселено понад 177 тисяч осіб, зокрема й утікачів з окупованих нацистами територій. Абсолютна більшість — поляки (96593 осіб) та євреї (59031). Також українці (9334), білоруси (9084) тощо.

2 березня 1940 р. Рада Народних Комісарів СРСР прийняла «цілком таємне» рішення про виселення із західних територій України та Білорусії всіх «неблагонадійних» — фабрикантів, поміщиків, куркулів, торгівців, домовласників, жандармів, офіцерів, кримінальників і… повій.

За кілька днів настала черга родичів представників польської влади, військових, поліцейських тощо, які утримувались у тюрмах. За цим етапували на схід, здебільшого у Казахстан, майже 27 тис. обивателів. І знову більшість із них — поляки (майже 18 тис.), українців — 6321.

Що вже казати, якщо з дитячих будинків на приєднаних територіях були вилучені 639 дітей і також направлені в Сибір та Середню Азію.

МІСЦЯ ПОСЕЛЕННЯ ДЕПОРТОВАНИХ ВИЗНАЧАЛИСЯ «НЕ БЛИЖЧЕ 50 КМ ВІД МАГІСТРАЛЕЙ ЗАЛІЗНИЦІ Й НЕ БЛИЖЧЕ 100 КМ — ВІД ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ»

Умови, в яких опинялися мешканці Галичини, Волині та Полісся, були жахливі. До двох метрів житлової площі на особу — у бараках та непристосованих приміщеннях, антисанітарія, епідемії, відсутність шкіл для дітей, роботи для дорослих. Понад 12,3 тис. людей померли в дорозі чи загинули в місцях спецпоселення, не витримавши першої зими.

Місця поселення депортованих визначалися спецслужбами, але обов'язково «не ближче 50 км від магістралей залізниці й не ближче 100 км — від державного кордону».

На початку 40-х із Кримської області РРФСР було «евакуйовано» 50 тис. німців. Ті, що залишилися, були депортовані в 1944-му разом із кримськими татарами, греками, вірменами, болгарами.

Вже на початку «Великої Вітчизняної» завантажили в ешелони 63 тис. німців із Запорізької області, 41 тис. зі Сталінської (Донецької), майже 13 тис. з Ворошиловградської (Луганської), 6 тис. з Одеської тощо. І вже після війни, у 1946–1949 рр., коли жодної небезпеки німецька «п'ята колона» не становила, «органи» вивезли за Урал не менше 2,5 тис. німців зі щойно «воз'єднаного» з УРСР Закарпаття.

У знаменитій доповіді XX з'їзду КПРС «Про культ особи та його наслідки» перший секретар Микита Хрущов сказав, і це зафіксовано в стенограмі: «Українці уникнули цієї участі [йдеться про поголовну депортацію] тому, що їх надто багато і нікуди було висилати. А то б він [Сталін] і їх виселив».

Вахтанг КІПІАНІ

«ЯКБИ НЕ ВІЙНА»

Під такою назвою нещодавно команда київських волонтерів презентувала другий блок соціального фотопроекту, в якому сфокусовано жіночність і красу українських жінок-воїнів та розповідається про їхні життєві історії

Представники соціального фотопроекту «Якби не війна» (зліва направо) Тетяна Грубенюк, Олена Мерко, Юлія Волкова, Марина Соколова

Вікторія з позивним «Дика» з 24-го ошб «Айдар» ЗСУ

Ми попросили представників проекту волонтерів Марину Соколову та Катерину Ольховик розповісти про деталі проекту

— Як народилась ідея вашого фотопроекту?

— У грудні 2015 року наша колега-волонтер Юля Волкова натрапила у Facebook на фотосесію американських військових. Запропонувала зробити щось схоже за участю наших бійців. На той час ми як волонтери вже знали багатьох хлопців, які лікувалися в різних шпиталях, і щиро ними захоплювалися. Нам хотілося, щоб про них знали не лише ми, а значно більше людей.

Перша фотосесія робилася напередодні Дня закоханих. Відповідно ми присвятили її закоханим парам, а саме — нашим військовим з їхніми другими половинками. Адже в госпіталях ми часто бачили ту турботу, ніжність і любов, яку дарували своїм коханим їхні дружини. Вони, без перебільшення, на рівні з лікарями ставлять бійців на ноги після поранень! Інші пари познайомилися під час АТО, наприклад, волонтери і бійці. Це — кохання завдяки і всупереч війні! І, можливо, для когось вони будуть прикладом у стосунках.

— Другий блок, де зображені жінки зі зброєю, викликав резонанс у мас-медіа. В чому полягала його ідея?

— Другий блок ми презентували до 8 Березня. Звичайно, що його героїнями стали жінки, які пройшли війну. Ідея цього блоку — спонукати суспільство до запитань: «Чому вона у вечірній сукні, а в руках — зброя?» Кожен з глядачів мав побачити цей дисонанс: вона — прекрасна жінка, вона — мати, вона — берегиня, але зараз вона захищає свою державу! Ці фото зроблені не «для краси», а для того, щоб підкреслити: війна брутально втрутилась в їхнє особисте життя. В кожній історії — дивовижна, глибока і неочікувано смілива душа жінки. Вони однаково гаряче описують власних дітей, кохання, бойові виходи, любов до України, смерть друзів, врятовані життя, побратимів, своє життя до війни та плани на майбутнє.

— До речі, чи змінилося життя ваших героїв після фотопроекту?

— Пари, які по 10–20 років живуть разом, згадали, як усе починалося. Ті, хто зустрілися нещодавно, відкрили для себе щось нове у своїй половинці. Дівчата, думаю, змогли, хоч і на короткий час, але відволіктись від буденних справ і стати «чарівними принцесами».

Військовослужбовець 90-го оаемб Дмитро з дружиною Іриною

Одна з героїнь, Надя Лисенко, на своїй сторінці у Facebook написала: «Величезне спасибі дівчатам-організаторам проекту! Ви допомагаєте повернутися в звичайне, невійськове, життя! Коли після першої ротації з війни вдома приміряла підбори — відразу зняла. Майже на два роки забула, що це. Та після цього проекту — знову лише на шпильках!»

— Розкажіть про наступні ваші проекти.

— Плануємо вже за місяць показати тих бійців, які мають цікаві професії. Потім буде блок, присвячений матерям наших бійців. Усі секрети відкривати не будемо, але кожна зйомка незвичайна і варта того, щоб Україна її побачила. А наприкінці року відбудеться фотовиставка і видамо фотокнигу з усіма світлинами і життєвими історіями учасників АТО та їхніх родин.

— Декілька слів про вашу команду і тих, хто вам допомагає...

— Наша команда — це група волонтерів, яка вже майже два роки допомагає бійцям на передовій та опікується пораненими у військових госпіталях у Києві, Ірпені та інших медичних закладах. Ми — це Юля Волкова, Олена Мерко, Марина Соколова, Олена Белячкова, Тетяна Грубенюк, Інна Стоян, Тетяна Осіпова, Катерина Ольховик. Але самі б ми мало що зробили, якби не величезна кількість людей, які нам допомагають.

У фотопроекті «Якби не війна» нам допомагають фотографи, перукарі, візажисти, стилісти. Майже всі, до кого ми звертаємося. Нам надають студії, локації, одяг для зйомок тощо. Вдячні й Київській міській адміністрації, яка розмістила 30 сітілайтів по місту як соціальну рекламу — з фотографіями наших пар. Але цей проект бюджету не має. І абсолютно всі беруть у ньому участь безкоштовно. Тому ця справа стала для нас дуже важливою — надто багато хороших людей вірять у нас!

Бесіду вів Руслан СЕМЕНЮК

НА ПЕРЕДОВУ …ТРИ КАБАНИ, КОНСЕРВАЦІЇ ТА ОБЕРЕГИ

Громада села Селище з Черкащини і надалі активно допомагає нашим військовим у зоні АТО

Мешканці села Селище Корсунь-Шевченківського району, що на Черкащині, в цей непростий час продовжують народну підтримку і допомогу військовим у зоні проведення антитерористичної операції.

Ось і нещодавно черговий мікроавтобус з гостинцями і різним необхідним крамом від жителів цього населеного пункту завітав у селище Піски — на передові позиції наших військових на Донеччині.

Як розповіла громадський активіст Зінаїда Горова, волонтерську діяльність їхня громада розпочала ще два роки тому. Тоді село переймалося забезпеченням односельчан, які воювали на Сході. І почалася велика робота з організації збирання і доставки різноманітної допомоги, аби полегшити умови служби та побуту своїх 19 односельчан та їхніх бойових побратимів.

Тоді ж люди почали зносити потрібні продукти, консервацію, одяг до оселі місцевого бізнесмена Валерія Безуглого. Утворився такий собі штаб активістів-волонтерів, які сортували надходження, а далі відправляли все на Схід. І так — щомісяця.

Вважати недійсним посвідчення учасника бойових дій серії ЮА № 050170, видане на ім'я Васильченка Олександра Анатолійовича.

***

Квартирно-експлуатаційна частина (місто Київ) оголошує про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна

Назва об'єкта оцінювання: нежитлове приміщення площею 1,0 кв. м у будівлі №65 (казарма) військового містечка № 204.

Найменування балансоутримувача об'єкта оцінювання: Квартирно-експлуатаційна частина (місто Київ) Міністерства оборони України. Місцезнаходження об'єкта оцінювання: вул. Електриків, 33, м. Київ. Мета проведення оцінювання: визначення ринкової вартості майна з метою передачі його в оренду для розміщення банкомата.

Конкурсний відбір відбудеться за процедурою, встановленою Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженим наказом Фонду державного майна України № 2075 від 31.12.2015, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 15.01.2016 за № 60/28190 (далі — Положення). До участі в конкурсі можуть бути допущені претенденти, які діють на підставі сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання. Претендентам на участь у конкурсі потрібно подати в запечатаному конверті конкурсну документацію, яка складається з підтвердних документів; пропозицій щодо ціни виконання робіт з оцінювання, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням таких робіт, а також строку виконання робіт (у календарних днях), якщо він не був визначений в інформації про проведення конкурсу, запечатаних в окремому конверті (на конверті потрібно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності»); документів щодо практичного досвіду виконання робіт з оцінювання разом із заповненою інформацією щодо досвіду претендента та оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінювання майна та підписання звіту про оцінювання майна.

До підтвердних документів, поданих на конкурс, належать: заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії документів, передбачених абзацом сьомим пункту 11 розділу 1 Положення; інформація про претендента.

Дата, час і місце проведення: конкурс буде проведено на 15-й календарний день з дати опублікування об 11.00 за адресою: 04176, м. Київ , вул. Електриків, 33, кім. 2, Квартирно-експлуатаційна частина (місто Київ);

Умови конкурсу: вартість, строки виконання робіт з оцінювання та умови розрахунків.

Кінцевий термін подання документів: пропозиції приймаються до 10.00 дня проведення конкурсу.

Телефони для довідок з питань конкурсу: (044) 4286267, моб. (067) 9698153, електронна адреса: dkech@damba.org.ua

***

Інформація
КЕВ м. Житомир про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 11.03.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення:

Приватне консалтингове підприємство «Нерухомість та інвестиції» — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при продовженні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

— нежитлових приміщень майстерні площею 688,8 $м^2$ в будівлі інв. № 8 за адресою: Житомирська обл., смт Чуднів, вул. Привокзальна, 100, військове містечко № 8.

***

Інформація
про проведення конкурсу на право укладення договору оренди нерухомого військового майна

Назва об'єкта та його місцезнаходження: нежитлове приміщення площею 1,0 кв. м у будівлі №65 (казарма) військового містечка № 204 за адресою: 04176, м. Київ, вул. Електриків, 33, що перебуває на балансі Квартирно-експлуатаційної частини (місто Київ) Міністерства оборони України.

Вартість майна, що пропонується в оренду, за експертною оцінкою на 31.10.2015 р. становить 12137,00 грн (дванадцять тисяч сто тридцять сім гривень). Стартовий розмір орендної плати за базовий місяць розрахунку — грудень 2015 року становить 415,55 грн (чотириста п'ятнадцять гривень 55 копійок) без урахування ПДВ.

Цільове використання об'єкта оренди: 40% під розміщення банкомата.

Конкурс буде проведено на 21-й календарний день з дати опублікування об 11.00 за адресою: 04176, м.Київ, вул. Електриків, 33, кім. 2, Квартирно-експлуатаційна частина (місто Київ) (пропозиції приймаються до 10.00 дня проведення конкурсу).

Телефони для довідок з питань конкурсу: (044) 4286267, моб. (067) 9698153, електронна адреса: dkech@damba.org.ua

Основні умови проведення конкурсу: найбільший запропонований розмір місячної орендної плати порівняно зі стартовою платою; компенсація коштів за виконане експертне оцінювання майна; утримання об'єкта в належному технічному стані відповідно до санітарно-гігієнічних та протипожежних норм; заборона приватизації, суборенди та переходу права власності до третіх осіб; своєчасна сплата за спожиті енергоносії та надані комунальні послуги; страхування орендованого майна на суму, не меншу за його балансову вартість, на користь орендодавця протягом одного місяця з дня укладення договору оренди; строк оренди — 2 роки і 11 місяців; внесення завдатку в розмірі не меншому за орендну плату за перший (базовий) місяць оренди, який зараховується в рахунок плати за останній місяць оренди.

Основним критерієм оренди визначення переможця є найбільша запропонована орендна плата при обов'язковому забезпеченні виконання інших умов.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд комісії такі документи: заяву про участь у конкурсі; відомості про учасника: для фізичної особи — копію документа, що посвідчує особу, або належним чином оформлену довіреність, завірену належним чином копію виписки або витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців; для юридичної особи — документи, що посвідчують повноваження представника юридичної особи, завірені нотаріусом копії установчих документів; відомості про фінансовий стан (платоспроможність) учасника конкурсу.

***

Інформація
КЕВ м. Чернігів про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 18.03.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення:

ТОВ «Північна експертна компанія» — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернігів, а саме:

— нежитлові приміщення на 1-му поверсі двоповерхової будівлі № 222 (КПО) загальною площею 22,26 кв.м за адресою: Чернігівська область, Ічнянський р-н, смт Дружба, в/м №1.

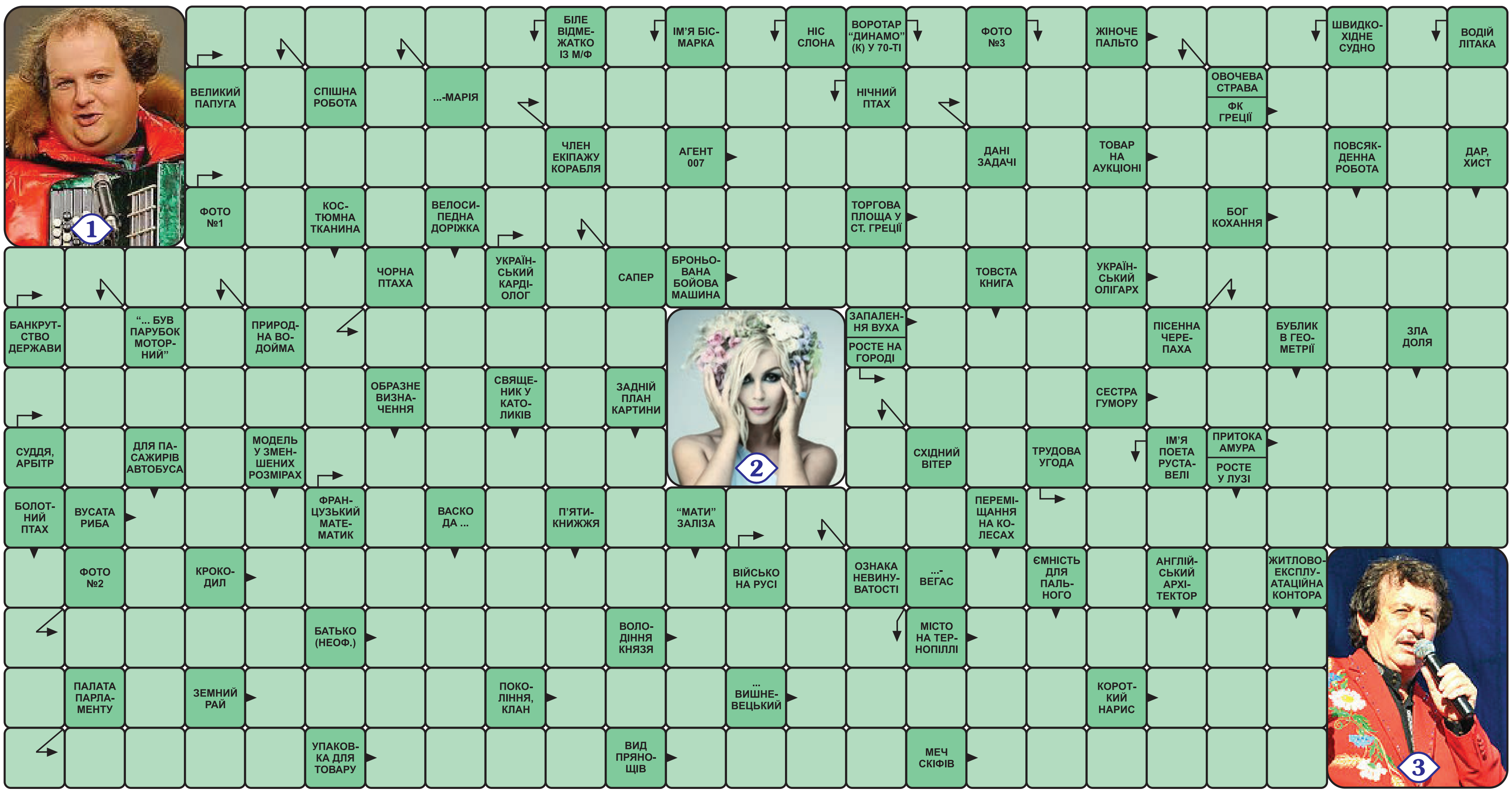
***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

— провідний спеціаліст відділу кадрів і стройового адміністративного управління.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напряму підготовки. Стаж роботи на посадах спеціаліста 1 категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За додатковою інформацією звертатися за телефоном: (044) 242-08-51.

Сканворд підготував Василь СОЛТИС

Роман Осовик

Роман Марінов

Юрій Глущенко

Володимир Бойчук

ПРО ЩО РОЗПОВІДАЮТЬ ПОРТРЕТИ СОЛДАТІВ

Максим Козуб

Леонід Остальцев

У Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбулася презентація виставки під назвою «Портрет солдата». На ній фотограф, столичний журналіст Вікторія Ясинська представила 39 світлин захисників України. Коли дивишся на їхні зображення, мимоволі думаєш: війна кращих людей робить ще кращими. Усі вони — справжні чоловіки, сильні духом та мужні за характером і просто красиві люди.

Протягом останнього року автор світлин записувала історії війни від її учасників. Поєднавши портрети з рядками свідчень бійців, вона змогла відтворити не лише їхню зовнішність, а й психологічний портрет. Різні за статусом, цивільними спеціальностями українські герої мали єдиний мотив для участі у війні: захист рідної землі, своїх родин, майбутнього України. Саме про це говориться у розповідях бійців під портретами.

Наведу деякі з висловів військовослужбовців, що містяться біля світлин. Ось сказане В'ячеславом Зайцевим із Запоріжжя: «Одного дня сепаратисти накрили шаленим вогнем наші окопи. Загинув мій кращий товариш. Коли він був уже мертвий, ожила його «мобілка». Подивився на неї, а це телефонувала його мама. Подумав: «Я живий, а як бути матері, яка втратила сина…»

Розповіді зображених на портретах героїв беруть за душу своєю щирістю, патріотизмом, вірою в ту справедливу справу, яку вони робили на війні. Приклад того — слова киянина Романа Осовика: «На День незалежності України противник накрив нашу позицію вогнем з танків і САУ. А ми з хлопцями співали Державний Гімн України. Чому заспівали? Не можу відповісти. Ми співали Гімн як символ справедливості нашої справи…» Заради дітей, рідних воював і Анатолій Свирид із Сумської області, який сказав: «Я вижив на війні. Мене врятував від смерті мій оберіг — бронежилет, на якому син написав: «Тату! Повертайся живим! Я тебе кохаю!»

«ПІД ОБСТРІЛАМИ СУПРОТИВНИКА МИ З ХЛОПЦЯМИ СПІВАЛИ ГІМН УКРАЇНИ ЯК СИМВОЛ СПРАВЕДЛИВОСТІ НАШОЇ СПРАВИ»

Багатьох героїв солдатських портретів скалічила клята війна. Але з них дивляться такі життєрадісні обличчя, що мимоволі сповнюєшся вірою в те, що вони подолають всі труднощі та будуть корисними родині, людям. Так, у руках Івана Кушнарьова вибухнула граната, бо він не міг її відкинути у бік — поруч були бойові друзі. Зазнавши важкого каліцтва, Іван написав під своїм портретом: «Я вірю, що у мене буде багато дітей — не менше семи і будинок на березі Дніпра!»

На презентацію виставки прибули герої світлин і сфотографувалися біля них на пам'ять. Фотоекспозиція у Центральному будинку офіцерів працюватиме до 18 квітня, а потім мандруватиме регіонами України. Побачать портрети солдатів і в тих населених пунктах, звідки вони відбули на війну.

Я поцікавився враженнями від цього заходу. Ось що сказала одна з відвідувачок виставки: «Коли я побачила портрети цих героїв, прочитала їхні думки, навіяні війною, ще раз переконалася в тому, що ніхто і ніколи не переможе нашу армію, таких захисників!»

Володимир ЧІКАЛІН

На фотовиставці «Портрет солдата» представлено 39 світлин захисників Вітчизни

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА
НАРОДНА АРМІЯ
ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 21054 Замовлення 46238
Ціна вроздріб – договірна
Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Сергій ВОРОНКОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 489 50 12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна
Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.
ISSN 1029-9114